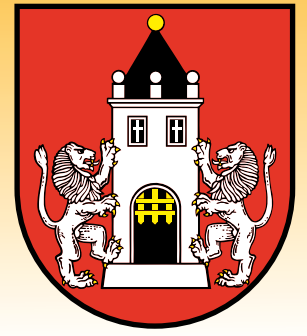

KDYŇSKÉ LISTY

OBSAH

- 2 Ze starostova stolu
- 5 Městský úřad Kdyně informuje
- 11 Informace o činnosti organizací města Kdyně
- 17 MKS „Modrá hvězda“ Kdyně + TIC Kdyně
- 24 Kdyňský lev Maxmilián dětem
- 25 Spolky a zájmové organizace
- 34 Sportovní organizace a kluby
- 38 Zajímavosti z historie
- 39 Občan reportérem
- 40 Inzerce/foto

QR KÓD

vyfotit zde

Kdyňské listy, ev. č. MK ČR E 11531
Vydává město Kdyně, IČO: 00253464
Adresa: Náměstí 1, 345 06 Kdyně
Vychází čtyřikrát ročně
Periodický tisk územního samosprávného celku, náklad 2 500 ks, zdarma

Uzávěrka příštího čísla: 7. 11. 2025
Příspěvky a foto můžete zasílat na:
e-mail: kramlova@radnice.kdyne.cz
Pravidla včetně ceníku pro inzerci a pravidla pro uveřejnění článků najdete zde: www.kdyne.cz (v záložce Kdyňské listy, soubory PDF)

Tel.: 379 413 522, www.kdyne.cz
Jazyková korektura: Mgr. Alena Kalíšková
Předtisková příprava: Ondřej Polony
Tisk: CV Print, Cihlářská 503, 344 01 Domažlice
Redakční rada: Ing. Ivana Kramlová, Helena Laznová, Antonín Váchal
foto: MěÚ Kdyně

Informace o kulturních a společenských akcích pořádaných MKS „Modrá hvězda“ Kdyně zveřejněné v Kdyňských listech jsou s ohledem na čtvrtletní periodicitu tohoto média bez záruky.

Aktuální informace a případné změny termínů akcí jsou vždy průběžně uveřejňovány na webových či facebookových stránkách MKS „Modrá hvězda“ Kdyně.
Web: www.mkskdyne.cz
FB: MKS Modrá hvězda Kdyně

ÚVODNÍ SLOVO

Vážení a milí spoluobčané,

doufám, že jste vykročili pravou! Myslím samozřejmě pravou nohou, když jste se společně se svými ratoletmi (či vnoučaty) vydali vstříc novému školnímu roku, který právě začal. Se školním rokem tradičně přichází celá řada povinností – nákup školních potřeb (protože ty staré se během prázdnin někde zatoulaly), nákup nového oblečení (protože z toho starého nám děti o prázdninách vyrostly), výběr vhodných kroužků (aby měly děti nějaké volnočasové aktivity, nejlépe ty zdravě prospěšné), přihlášení obědů ve školní jídelně (protože strava je základ), apod.

Zkrátka a dobře – se začátkem školního roku se na hlavy všech rodičů sesype celá řada povinností, na které i já sám, jako rodič dnes již dospělých dětí, často (a nyní již s patřičným nadhledem) vzpomínám. **Chtěl bych proto hned v samotném úvodu všem rodičům popřát, aby všechny povinnosti spojené nejen se začátkem školního roku zvládli co možná nejlépe, aby do každého školního i pracovního dne vykročili vždy pravou nohou, s úsměvem na tváři a hlavně - s pozitivně naladěnou myslí.**

ŠKOLSTVÍ

Ve školních lavicích ještě chvíli zůstaneme. **V letošním roce totiž v obou našich základních školách usedlo do lavic neuvěřitelných 60 prvňáčků! To je hned 120 nadšených a rozzářených očí, které na mě nebo na paní místostarostku prvního září poprvé hleděly ze školních lavic.** V prapoříštské škole byl začátek školního roku pro prvňáčky obzvlášť unikátní – provázal jej totiž hluk stavebních prací spojených s rekonstrukcí střechy školy. Proměnou však neprochází jen střecha, i když její rekonstrukce je pro další fungování školy zásadní. Mám radost, že škola za posled-

ní rok pod rukama paní ředitelky Milady Mazancové doslova rozkvetla! **Je to přesně rok, kdy jsme na konci prázdnin ve škole společně s učitelkami i dalším personálem trávili prakticky veškerý volný i pracovní čas, včetně víkendů či večerů, kdy jsme třídili, vyklízeli, stěhovali, přesouvali a vymýšleli.** Výsledkem této usilovné práce všech zaměstnanců školy jsou hned dvě nové třídy, moderní vybavení vč. ergonomických lavic, nové zázemí pro učitelský sbor i samotnou ředitelku, vytvoření důstojného prostoru knihovny i jídelny a spousta dalších věcí. Zasluhou pana školníka Götze se zase vrátil život i na školní zahradu, která je nyní udržovaná, instalované herní prvky prošly potřebnými opravami a děti sem mají, na rozdíl od minulosti, volný přístup. **Chtěl bych proto na tomto místě z celého srdce poděkovat paní Miladě Mazancové, která do záchranu této malotřídní školy investovala nejen mnoho času, ale hlavně energie a celoživotních ředitelských i učitelských zkušeností! Bez její pomoci bychom nedokázali školu vzkřísit do dnešní podoby, kdy již po samotném vkročení do budovy na vás dýchne pozitivní duch školy a v lavicích nově vzniklé třídy dnes sedí, pro malotřídní školu neuvěřitelných, 7 prvňáčků! Z pozice vedení města tak paní Mazancové děkuji a smekám před jejím odhodláním společně s námi překonávat všechny překážky na cestě k dobře fungující malotřídní škole rodinného typu, která má v našem městě dlouholetou tradici jakožto alternativa a kontrast „velké školy“, jejíž existenci a dobré fungování do budoucna jistě ocení zejména rodiče žáků se speciálními vzdělávacími potřebami.** V souvislosti s prapoříštskou školou jsem v poslední době často dotazován na její existenci v návaznosti na novelu školského zákona, se kterou je mj. spojeno v médiích často diskutované téma slučování škol. **Stejně tak jako jsme o zachování školy s malotřídním režimem usilovali v minulosti, budeme o ni bojovat i navzdory nové legislativní úpravě.** V této věci proto úzce spolupracujeme s Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy, s jehož pracovníky hledáme možné cesty k zachování prapoříštské školy, jakožto školy rodinného typu s malotřídním režimem výuky.

Vrátím se ale ještě alespoň krátce k souhrnu oprav školských budov, které neprobíhají jen v prapoříštské škole, protože dlouhodobě pracujeme na postupných rekonstrukcích a opravách všech školských budov ve Kdyni i ve spádových obcích. **Na budově Mateřské školy v Dělnické ulici byla v průběhu prázdnin zhotovena nová fasáda a došlo rovněž k zateplení**

celého objektu. Toto opatření přispěje k dalším energetickým úsporám provozu této budovy, které pozorujeme již od nedávné instalace nových oken. Následovat pak budou rovněž venkovní terénní úpravy, podobně jako v případě druhé kdyňské školky v Markově ulici, kde došlo k vybudování parkovacích stání pro personál a objekt byl zabezpečen automatickými elektrickými vraty.

REKONSTRUKCE VÍCEÚČELOVÝCH HŘIŠŤ

Aby se děti měly nejen kde vzdělávat, ale také kde si hrát, pracujeme na rekonstrukcích dětských víceúčelových hřišť, a to nejen ve Kdyni, ale i ve spádových obcích. Nejzásadnější proměnou prochází nejvytíženější z hřišť – v ul. Dělnická, na kterém se tak kromě pomyslného zubu času podepsala právě i jeho oblíbenost nejen dětmi, ale i mezi sportovními nadšenci, kteří jej pravidelně využívají ke svým volnočasovým aktivitám či sportovním tréninkům. Nové hřiště disponuje moderním povrchem, který se oproti původnímu umělému koberci neshrnuje a nevlíní. Nový povrch je rovněž vysoce odolný nejen vůči mechanické zátěži, ale také vůči působení povětrnostních vlivů, vč. rychlého vsakování dešťové vody. V rámci rekonstrukce hřiště došlo také k instalaci nového hraničního bednění hřiště a veškerých sítí. Nedílnou součástí hřiště je především sportovní vybavení – kdyňské hřiště proto disponuje novými fotbalovými brankami i basketbalovými koši. Díky instalaci nových středových kůlů jsme rozšířili také možnosti využití hřiště, kde je možné hrát kromě tenisu také volejbal a nohejbal. Celkové náklady rekonstrukce hřiště činily cca 2,5 mil. Kč a tato realizace byla podpořena dotací Plzeňského kraje ve výši 800 tis. Kč. Potřebná rekonstrukce hřiště byla provedena také v obci Starec, kde došlo k výměně dřevěného bednění a k instalaci nových vrchních sítí. Povrch hřiště byl komplexně vyčištěn a doplněn novým pískem. Stejně jako v případě kdyňského hřiště zde byly instalovány nové fotbalové branky a koše na basketbal. Poslední z rekonstruovaných hřišť je hřiště v obci Dobříkov, které patří k nejstarším, a dočkalo

se proto nového moderního a funkčního povrchu. Vyměněno bylo také dřevěné bednění a sítě, které byly z důvodu přehazování míčů zvýšeny. Fotbalové branky zde byly v dobrém stavu, proto byly pouze opatřeny novým nátěrem a novými zachytovacími sítěmi. Rozšířily se možnosti využití hřiště – byly přidány středové kůly na volejbal a nohejbal. Díky rekonstrukcím hřišť si tak nyní děti, podobně jako ve známé písničce, mají kde hrát. Věřím, že tomu tak bude co možná nejdéle – že se k tomuto majetku budeme chovat jako by byl náš vlastní. Ostatně některá hřiště jsou z důvodu poškozování majetku a vandalství monitorována kamerovým systémem napojeným přímo na Policii ČR. Dopadení pachatelů a postihy za veškeré protiprávní jednání jsou tak v rukou těch nejpovolanejších.

REVITALIZACE AUTOBUSOVÉHO NÁDRAŽÍ

Zásadní proměnou v tomto roce prochází rovněž kdyňské autobusové nádraží, kde došlo k demolicí původní zděné zastávky, kterou v nejbližších dnech nahradí prosklená zastávka, která bude doplněná o elektronickou tabuli s informacemi o příjezdech a odjezdech autobusových linek. Tato akce tak navazuje na první etapu revitalizace autobusového nádraží, která byla realizována již v roce 2019 a spočívala zejména v revitalizaci veřejné zeleně. Současná etapa řeší rekonstrukci chodníků a právě rovněž instalaci nové zastávky, která bude na rozdíl od původní zastávky prosklená a nebude tak skýtat prostor pro malbu graffiti ani pro nepozorovaný úkryt dětí či mladistvých. Nová autobusová zastávka bude po dokončení rozsáhlé rekonstrukce vodovodní a kanalizační infrastruktury instalována také v ul. Dělnická, která je s ohledem na blízkost několika sídlišť prakticky nejvytíženějším nástupním místem veřejné linkové dopravy v našem městě.

ZDRAVOTNICTVÍ

Neopomíjíme ani oblast zdravotnictví, proto i nadále pokračují práce v bývalém domě služeb na Náměstí (čp. 9), kde vznikne zubní ordinace, vč. ordinace pro služby dentální hygieny a zázemí zubní laboratoře. Další z nově vzniklých ordinací bude přednostně určena pro dětského pediatra, o jehož opětovné působení ve Kdyni stále usilujeme. V nejvyšším patře objektu se budou nacházet bytové jednotky, které budou přednostně přidělovány právě lékařskému a zdravotnickému personálu. Celý objekt bude bezbariérově přístupný, proto nyní ve venkovní části objektu probíhá příprava základů pro výtah, který bude sloužit nejen k lepší dostupnosti zdravotnických služeb pro osoby se ztíženou mobilitou, ale bude

obsluhovat rovněž nejvyšší obytné patro domu. Celkové náklady této rekonstrukce činí cca 11 mil. Kč a její dokončení je plánováno na rok 2026.

REVITALIZACE HŘBITOVA A REKONSTRUKCE SMUTEČNÍ SÍŇE

Na stránkách Kdyňských listů často zmiňuji rovněž kdyňský hřbitov, na kterém revitalizační a rekonstrukční práce probíhají prakticky kontinuálně již celou řadu let a řadu let ještě probíhat budou. V současné době probíhá zhotovení nové fasády na objektu smuteční síně, kam byla začátkem prázdnin osazena nová okna. Následně nás čeká modernizace vnitřního vybavení smuteční síně – zázemí pro pozůstalé a modernizace ozvučení vč. jeho rozšíření do venkovních prostor. V současné době připravujeme další etapu revitalizace hřbitova – rekonstrukci hřbitovní zdi mezi smuteční síní a prostorem hřbitova, která však stejně jako ohradní zeď podléhá památkové ochraně, a projekt je tak nutné konzultovat s památkáři. V letošním roce došlo rovněž ke geometrickému zaměření areálu hřbitova a jednotlivých hrobových míst, aby bylo možné plánovat a připravovat další nezbytné revitalizační práce i ve „staré“ části hřbitova. Na toto navazuje rovněž nyní realizovaná digitalizace hrobových míst, která zajistí lepší pohled o umístění jednotlivých hrobových míst, vč. možnosti online prohlížení. V souvislosti s rozptylovou loučkou, která byla vybudována v loňském roce, a instalací kolumbária připravujeme rovněž nový řád veřejného pohřebiště, který bude stanovovat pravidla využívání obou těchto míst a dostupný bude začátkem příštího roku.

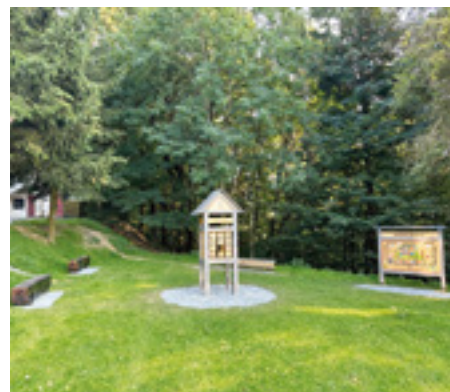
REKONSTRUKCE HORSKÉ CHATY KORÁB

V zářijovém úvodníku samozřejmě nemohu opomenout často diskutovanou rekonstrukci horské chaty Koráb, která byla zahájena již v loňském roce. Původní záměr počítal pouze s rekonstrukcí kuchyně a barové části restauračního provozu, včetně zhotovení nových rozvodů elektřiny, vody a ostatních technických sítí, mj. rovněž v návaznosti na instalaci nového kotle a modernizaci topné soustavy v objektu. Bourací práce, zejména pak odstranění dřevěného obložení, odhalily zcela nečekaný a bohužel také zcela zásadní problém celé rekonstrukce – dřevokaznou houbu (tzv. dřevomorku). Ta po celou řadu let obývala vnitřní dřevěné konstrukce objektu, které narušila do takové míry, že bylo nutné je zcela odstranit. Bohužel ani samotné odstranění již napadených konstrukcí není v případě působení dřevomorky zárukou úplného vymýcení tohoto parazita, a musí proto následovat důsledná dlouhodobá sanace veškerých prostor. Právě v tomto okamžiku, tj. na jaře roku 2024, nastal zásadní zlom celé rekonstrukce. V důsledku působení dřevomorky muselo dojít k odstranění dřevěných konstrukcí i v dalších částech horské chaty, jejichž rekonstrukce původně nebyla v plánu. Jak však praví jedno lidové úsloví: „Všechno zlé je pro něco dobré.“ Z mého osobního pohledu musím říci, že tomu tak skutečně je, a „zlá“ dřevomorka byla pro horskou chatu Koráb vlastně tím „dobrým“, ne-li tím nejlepším. Následnými nutnými změnami v projektu jsme tak přistoupili ke komplexní rekonstrukci celé spodní části objektu. Z původní horské chaty tak zbyly jen stropy a díky důkladné práci truhlářů Karla a Martina Houdkových se nám podařilo odhalit úplně původní podlahu horské chaty, která byla v průběhu let postupně překryta několika dalšími podlahovými krytinami. Truhláři s chirurgickou precizností drobnými pruhy dřeva vyplnili mezery mezi prky původní podlahy, která se tak stala unikátním klenotem horské chaty Koráb. Stále (nejen na stránkách Kdyňských listů) tvrdím, že horská chata Koráb je ikonou – nejen našeho města, ale celého regionu, a právě proto jsme k celé rekonstrukci přistupovali maximálně citlivě, s důrazem na zachování původních prvků chaty a zachování unikátnosti celého prostoru, kterému vévodí zcela jedinečný malovaný strop. Právě unikátní stropní malby se staly symbolem a novým logem horské chaty a rozhledny Koráb a již v současné době je najdete na celé řadě propagačních předmětů, které si můžete zakoupit v kdyňském infocentru a brzy rovněž přímo v horské chatě Koráb.

Ted' se tedy konečně dostáváme k tomu, co Vás pravděpodobně zajímá

nejvíce – k termínu otevření horské chaty Koráb. Ani tato etapa nebyla úplně jednoduchá a ukázalo se, že dokončením rekonstrukce práce spojené s horskou chatou zdaleka nekončí, ale naopak začínají zcela nové výzvy. V průběhu posledních měsíců se přihlásilo několik zájemců o provozování horské chaty Koráb – tj. restaurace s ubytováním, se kterými jsme absolvovali několik prohlídek celého objektu, aby nově zrekonstruovaný prostor poznali a podle jeho stávající „nové“ podoby přizpůsobili svoji provozní koncepci. S ohledem na proměnu prostoru a realizované investice bylo kromě jiného nutné přizpůsobit rovněž výši nájmu a požadavky na provoz restaurace, která je nyní vybavena prvotřídním gastronomickým vybavením. Pro většinu zájemců byla zcela logicky rozhodující statistika návštěvnosti rozhledny, tržby v restauraci a počet ubytovaných hostů v minulých letech. Těmito údaji však, bohužel, nedisponujeme, neboť evidence návštěvnosti či tržeb ze strany minulých provozovatelů prakticky neexistovala, a noví zájemci tak neměli k dispozici relevantní data, o která by svůj podnikatelský záměr mohli spolehlivě opřít. Nám proto zbylo jediné – pustit se do provozování horské chaty Koráb vlastními silami, tedy prostřednictvím městské společnosti Služby města Kdyně, spol. s r. o., jejímž jediným vlastníkem je město Kdyně, a která již zajišťuje provoz jiného turistického areálu ve vlastnictví města - chatové osady Hájovna. Chatová osada však nabízí pouze ubytovací služby, proto bylo za účelem provozování horské chaty Koráb, vč. provozu restaurace, nezbytné rozšířit činnost této společnosti rovněž o hostinskou živnost. Na tomto místě bych chtěl poděkovat všem, kteří nám v procesu zahájení provozu horské chaty Koráb podali pomocnou ruku, často zcela nezištně, a díky kterým se tak dveře nově zrekonstruované restaurace otevírají již v sobotu, 11. 10. 2025. Provoz restaurace bychom nedokázali zahájit bez odborné pomoci celé řady lidí, kterým patří obrovské poděkování, protože se pro Koráb nadchli stejně jako my – celým srdcem!

Jak jsem již několikrát psal nejen na stránkách Kdyňských listů, těším se, až se dveře horské chaty Koráb otevřou veřejnosti a občané sami posoudí zdařilost (či nezdařilost) celé rekonstrukce a proměnu ikony našeho regionu. V průběhu rekonstrukce jsme zcela záměrně nezveřejňovali žádné fotografie, které by, zejména pak v diskusích na sociálních sítích, mohly ovlivnit Váš osobní niterný dojem z výsledku rekonstrukce. Z pozice vedení města mohu s křišťálově čistým svědomím říci, že jsme do rekonstrukce horské

chaty Koráb dali skutečně nejen celé srdce a spoustu energie, ale i celou řadu vlastních nápadů i práce, včetně té manuální. Více informací o průběhu rekonstrukce si můžete přečíst v článku místostarostky na str. 5–7. „Nový Koráb“ je teď vlastně mnohem více „starý a původní Koráb“, protože jsme díky bouracím pracím našli, a především zachovali, mnoho významných prvků původní horské chaty. Kromě již zmíněných původních dřevěných podlah jsme našli a obnažili rovněž nosný sloup původní rozhledny (ta se tyčila přímo nad horskou chatou) a tento sloup, víc než cokoli jiného, odkazuje na bohatou a proměnlivou historii tohoto místa. „Nový Koráb“ tak rozhodně není, jako mnohé podobné projekty, dílem stavebního developera, jenž by k jeho rekonstrukci přistupoval neosobně - jako k jednomu z řady projektů, které má na seznamu a odškrtnává si splnění jednotlivých položek. „Nový Koráb“ se nám rodil doslova pod rukama, kterými s pečlivým uvážením prošlo všechno - od každého kusu dřeva, kovu i kamene až po talíře a příbory, které jsme v rukou otočili a osahali snad stokrát. To vše jsme dělali s jediným důvodem - aby bylo všechno perfektní, aby Koráb neztratil svou tvář, a hlavně aby se z Korábu nevytratila jeho „duše“. Rekonstrukce Korábu pro nás byla opravdu velmi osobní cestou zatíženou obrovským závazkem a respektem k tomuto místu a jeho historii. Neustále jsme měli na paměti úctu a respekt k našim předkům, kteří si Koráb budovali svépomocí - „pro sebe“ i pro své děti, s obrovským zápalem a nadšením, které se, troufám si říci, po více než 85 letech přeneslo i na nás.

Ted' už je to ale na vás – na občanech města Kdyně a přilehlých obcí, abyste rekonstrukci horské chaty hodnotili – osobně, na základě vlastního dojmu. Zapište si tedy termín slavnostního otevření, které se uskuteční v sobotu, 11. 10. 2025. Těším se na setkání na Korábu – u piva a výborného jídla!

Oskar Hamrus
starosta města Kdyně

KORÁBSKÉ RADOSTI I STRASTI...

Rekonstrukce horské chaty Koráb je často diskutovaným tématem a podrobně se mu tak věnuje starosta ve svém úvodníku. Já bych se na toto téma ráda podívala z trochu jiné stránky – tedy nikoliv ze stránky technické, stavební či finanční. V případě rekonstrukce horské chaty Koráb je totiž více než u jiných projektů klíčová zejména lidská stránka, za kterou se skrývá všechno to, co je okem neviditelné a tabulkami, čísly či grafy nepodchytnitelné. U každého rekonstrukčního projektu je hezké podívat se na fotografie „před“ a „po“ – vidět, jak se ze zanedbaného objektu „lusknutím prstu“ stala chlouba města. Vzdálenost mezi startovní čarou a cílovou rovinou rekonstrukčních projektů je však doslova maratónská, a rozhodně se neděje pomyslným „lusknutím prstu“. Proto je škoda, že se v rámci prezentace výsledku ona neuvěřitelná proměna často smrskne jen na ono zkratkovité „před“ a „po“.

To nejdůležitější se tak bohužel často ztrácí „kdesi“ po cestě – na trase mezi startem a cílem. V případě rekonstrukce horské chaty Koráb bych však nechtěla, aby byla tato maratónská trasa zapomenuta, nebo aby se smrskla do zkratky „před“ a „po“. Proto jsem se rozhodla Vás alespoň po části této mnohdy strastiplné cesty provést a přiblížit Vám všechno to, co nejde jednoduše zaškatulkovat do fotografií, tabulek, čísel nebo žádostí o informace. V dnešním zrychleném světě totiž často zapomínáme na to nejdůležitější – na „obyčejnou“ lidskost a s ní spojené nadšení, energii a srdce. Tyto tři atributy – nadšení, energie a srdce byly v případě rekonstrukce horské chaty Koráb zcela zásadní. Věřím, že přestože jsou tyto atributy lidským okem neviditelné, jejich působení se do stávající podoby horské chaty otisklo natolik silně, že je budete vnímat. Proč? To vám vysvětlím právě v tomto článku.

Nic na světě se neděje jen tak a je jen málo věcí, které se dějí bez lidského přičinění. Stejně tak to bylo i v případě rekonstrukce horské chaty Koráb, v rámci které se činil snad každý, kdo měl ruce a nohy. Ještě předtím, než vstoupíte do zrekonstruovaného interiéru horské chaty, zaujme Vás její okolí – upravený terén osetý zelenající se trávou, úhledně vyskládané kameny lemující hranici svahu, kulové zábradlí protkané přírodním lanem, ohniště s dřevěnými lavičkami, naučné prvky pro děti. Ano – to vše dnes návštěvník horské chaty Koráb na vlastní oči vidí. Co však návštěvník nevidí (a vidět ani nemůže), jsou hodiny strávené přemýšlením a plánováním způsobu úpravy terénu, výběrem vhodných materiálů a naučných prvků, řešením bezpečnosti a ochrany návštěvníků a mnoho dalšího. Návštěvník horské chaty Koráb zkrátka nevidí to, co jsem na Korábu v uplynulých dvou letech viděla já. To, jak se hrstka nejbližších spolupracovníků večer, když opadnou ta největší vedra, sejde nahoře na Korábu, aby zvládla nově upravený terén a zasíla trávu. Ve své paměti vidím také to, jak tito lidé úzkostlivě hlídají předpověď počasí a s blížícím se přívalovým deštěm, už skoro za tmy, vyjedou na Koráb, aby tam připravili alespoň provizorní protipovodňové opatření, které zachrání nově vybudovaný svah i čerstvě vysetou trávu. Co na tom, že už dávno byli doma se svými rodinami... Stejně tak ve své paměti vidím i to, jak tito lidé po dešti kontrolují škody, které voda napáchala, a hodnotí možnosti další úpravy terénu, aby jej příští prudký dešť už nepoškodil. Proto pak v dalších dnech vlastníma rukama hloubí odtokové kanály, do kterých navážejí kameny, po nichž bude voda při dalším prudkém dešti sama odtékat. Jakmile ustanou deště a vrátí se tropické teploty, jsou to opět ti samí lidé, kteří ráno nebo večer, o víkend i ve svátek jedou na Koráb zalít trávu, kterou tam vyseli, a i navzdory všem přírodním živlům ji dokázali uchránit. Díky tomu všemu dnes při pohledu z Korábu vidíme to, co jsme tam nikdy dříve neviděli – upravený terén s řadou promyšlených designových, bezpečnostních i naučných prvků a zelenající se trávu.

Když se přesuneme do vnitřních prostor horské chaty, nejdříve ucítíme vůni dřeva, která se mísí s vůní laku a všeobecně známou vůní „novoty“. Další ze smyslů – náš zrak, upoutá monumentální sloup s výrazným kováním a chybějící spodní stojnou částí. Nic z toho bychom však neviděli (ani necítili) nebýt dvou párů zručných truhlářských rukou Karla a Martina Houdkových, pod jejichž rukama se horská chata Koráb proměnila do své

stávající podoby. To, co návštěvník svým okem nemůže vidět, je opět to, co jsem na Korábu viděla a zažívala já spolu s ostatními kolegy. Vzpomínám si na ty prakticky nekonečné týdny přemýšlení, počítání nosnosti a hledání designově vhodné podlahové krytiny, která by nahradila nevhledný zátěžový koberec v restaurační části horské chaty. Toto dilema onehdy ukončil jediný telefonát truhlářů, kteří na Korábu našli „poklad“ v podobě původní podlahy – tedy podlahy z roku 1938! Jakmile jsme ji spatřili, bylo jasno, protože to byla láska na první pohled i na první dotek. Dřevo, které

se léta ukrývalo pod několika vrstvami jiných podlah, bylo prostě dokonalé! Do jeho rýh se totiž otiskla nejen poctivá řemeslná práce našich předků, ale také celá historie Korábu, které jsme se na jedinou mohli doslova dotknout. To ostatně uvidíte i Vy sami. Co už však nevidíte, jsou vrstvy speciálního laku, kterým byla podlaha ošetřena, hodiny a hodiny práce strávené vyráběním klínek, kterými byly zaceleny mezery mezi jednotlivými prkny. Nevidíte dokonce ani to, jak truhláři s vypětím veškerých sil z útrob obložení stěn vytahovali kusy původního malovaného stropu, který kdosi a kdovíproč rozřezal a použil jako výplň, zkrátka jako prachobyčejný stavební materiál. Věřím však, že již brzy uvidíte tyto „zachráněné“ kusy původního stropu zalité do pryskyřice na jedné ze vstupních stěn horské chaty Koráb. Chceme jim totiž dát možnost mít své „místo na výsluní“, protože jej kdysi, když byly nedílnou součástí stropu restaurační části horské chaty, zkrátka a dobře měly, a měly by jej tak mít i nadále.

Právě strop horské chaty, resp. jedna z jeho maleb, se stala jejím ústředním motivem a logem, protože více než cokoliv jiného představuje dokonalé propojení a harmonii „starého“ a „nového“ Korábu. Logo symbolizuje úctu a respekt k historii a zároveň také odhodlání budovat novou, ještě zářivější korábskou budoucnost. „Nový“ Koráb je ve své podstatě vlastně mnohem více „starým“ Korábem – s původními podlahami, obnaženým nosným sloupem rozhledny i nalezeným malovaným stropem, byť rozřezaným na kousky. „Starý“ Koráb tak díky tvrdé práci, úsilí a nadšení nás všech nyní vstává jako fénix z popela – z popela dříve necitlivě provedených rekonstrukcí a stavebních zásahů. Ani v tomto případě návštěvník mnohé neuvidí – neuvidí to, jak jsme pod vedením (a s neuvěřitelným zápa-

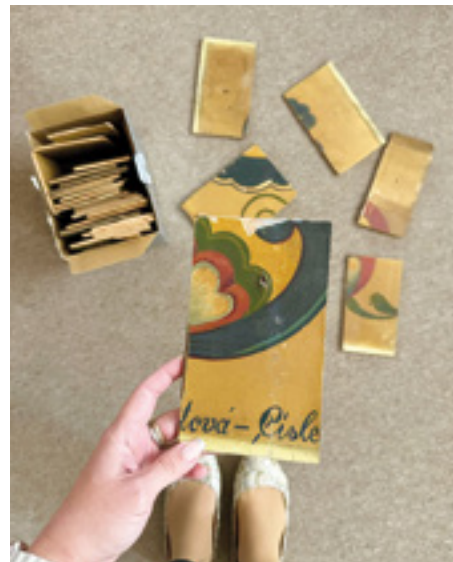
lem) ředitelky MKS Jany Podskalské, v jejíž hlavě se nápad na využití stropního motivu jako loga horské chaty zrodil, diskutovali možné (a vlastně i nemožné) variantní návrhy podoby loga, jeho aplikaci na propagační předměty a zkoušeli jsme velikost i kvalitu tisku, která často vzala za své – v případě triček v pračce, v případě skleniček se pak jejich zkázou stala myčka nádobí. Návštěvník dnes vidí už jen to, co našima rukama (a očima) prošlo jako to nejlepší, a tak to ostatně má být.

Stejně tomu bylo v případě návrhu restauračního baru, který byl přemístěn tak, aby smysluplně a prakticky navazoval na kuchyň horské chaty. Návštěvník dnes vidí „jen“ překrásný kus přírodního kamene bez povrchové úpravy, ve kterém se pod barovými světly odrážejí částečky zlata. Stejně tak návštěvník vidí „jen“ dřevěné palubky sloužící jako obložení baru, před kterým stojí barové židle a stolky s železnou konstrukcí. Já však namísto toho ve své mysli vidím prohlížení různorodých dobových fotografií interiéru Korábu, ale i jiných horských chat. Vybavuji si také nepřehledné množství katalogů restauračních interiérů, stoly náčrtů (které kreslili i ti z nás, kteří kreslit vůbec neumějí), štosy barevných vzorníků a katalogy všemožných druhů přírodních kamenů s různorodou tvrdostí a vhodností použití. Nikdy nezapomenu na úžas, se kterým jsem stála v obrovské skladové hale plné deskových kamenů, ze kterých jsme nakonec vybrali ten náš – korábský kámen na bar a barové stolky, jejichž konstrukci bylo teprve nutné vymyslet, a hlavně svařit. Ani v této etapě našťástí nechyběli lidé, kteří nám svými nápady, zkušenostmi a šikovnými rukama pomohli zmotnit to, co jsme si pro korábský bar vysnili – harmonii přírodních materiálů, dřeva a kamene s kovem. Chtěli jsme, aby se v tomto zcela přirozeném propojení

odrážela úcta k přírodě a respekt k původní podobě horské chaty, ale zároveň i její budoucnost v náročných designových požadavcích 21. století.

Kromě toho všeho, co jsem na předělných rádcích popsala, ve spojení s rekonstrukcí horské chaty Koráb ve své paměti vidím taky nespočet společných svačin, obědů, ale i snídaní, které jsme tady v polních podmínkách snědli – s truhláři, s pracovníky technických služeb, s uklízečkami, s těmi nejbližšími spolupracovníky z radnice. V uších mi zní celá řada historek (nejen těch korábských), které jsme si během přestávek na kávu vyprávěli, a slyším i smích mnohých kolegů. S husí kůží si vzpomenu na chlad, který na staveništi během zimy panoval, i navzdory tomu, že se zde poctivě temperovalo – každý den bylo potřeba vyjet na Koráb, zkontrolovat a obsloužit kotel. Tento úkol byl často jen na bedrech starosty a v pohonu kol jeho vlastní čtyřkolky, která byla jediným dopravním prostředkem, jenž se k horské chatě pod sněhovou pokrývkou dokázal dostat. V mysli mám i vzpomínku na své niterné dojetí, které jsem cítila, když jsem v nové

korábské kuchyni poprvé uviděla suroviny, ze kterých se vařilo zkušební degustační menu – v místě, kde byla podlaha vybourána až do základů, tam kde „ještě nedávno“ byly jen kameny, hlína a prach...

V tu chvíli jsem si uvědomila, jak obrovský kus práce je za všemi těmi lidmi, o jejichž nadšení, energii a srdci jsem v úvodu psala. V ten samý okamžik jsem si vzpomněla na všechny ty strasti, které jsme společně překonávali, abychom mohli zažít jednu radost – znovuvotevení horské chaty Koráb. A přesně tyhle pocity – pocity štěstí a radosti jsou naším každodenním hnacím motorem a zároveň jedinou, a vlastně i tou nejlepší odměnou za odvedenou práci na jakémkoliv projektu. V případě rekonstrukce horské chaty Koráb to všechno platí minimálně dvojnásob, přesně z těch důvodů, o kterých jsem v tomto článku psala – protože nadšení, energie a srdce se nedají nahradit, ty prostě musíte s láskou obětovat...

*Ing. Věra Řihová, MPA
místostarostka města Kdyně*

KDYNĚ DOKONČUJE REKONSTRUKCE ŠKOLKY A AUTOBUSOVÉ ZASTÁVKY

Město Kdyně dokončuje dvě významné investiční akce, jejichž cílem je zvýšení komfortu a bezpečnosti obyvatel a současně modernizace veřejných budov a prostranství.

Na budově mateřské školy v Dělnické ulici se dokončuje rozsáhlá rekonstrukce fasády. Součástí projektu je zateplení obvodového pláště, které výrazně sníží energetickou náročnost provozu a přinese úspory za vytápění. Nový vzhled fasády navíc přispívá k celkově příjemnějšímu dojmu z budovy, která se stává důstojným a moderním místem pro předškolní vzdělávání. Pro zvýšení tepelné pohody dětí bylo vybudováno i zastínění oken, které zajistí příjemné klima ve třídách i v horkých letních dnech. Rekonstrukce tak

spojuje praktické úspory s péčí o komfort a zdraví nejmenších obyvatel Kdyně.

Druhou dokončovanou akcí je rekonstrukce autobusové zastávky v Nádražní ulici. Původní zděná čekárna se zastřešením z eternitu obsahujícího azbest byla nejen technicky i esteticky zastaralá, ale představovala také zdravotní a ekologické riziko. Nedostatkem bylo rovněž nevhodné dispoziční řešení z hlediska dostupnosti – zastávku nebylo možné plnohodnotně využívat osobami s omezenou schopností pohybu.

Okolní chodníky byly v nevyhovujícím technickém stavu: povrch byl místy nerovný a poškozené obrubníky komplikovaly bezpečný pohyb chodců, zejména dětí a seniorů. Zastávka navíc postrádala vlastní osvětlení, což snižovalo bezpeč-

nost cestujících v ranních a večerních hodinách.

Rekonstrukce proto přinese zcela novou podobu tohoto dopravního uzlu. Zastávka bude moderní, bezbariérová, doplněná o bezpečné přístupové chodníky i nové osvětlení přímo v prostoru zastávky. Výsledkem je důstojné a bezpečné zázemí pro cestující veřejnou dopravou, které odpovídá současným standardům.

Obě akce – školka i zastávka – tak spojují modernizaci s důrazem na komfort a bezpečnost uživatelů a představují další krok v rozvoji města Kdyně.

*Ing.arch. Ivan Šach
vedoucí odboru správy majetku a investic
MěÚ Kdyně*

MĚSTO KDYNĚ POSKYTUJE DOTACE NA DOMOVNÍ ČISTÍRNY ODPADNÍCH VOD

Rada města Kdyně se rozhodla finančně podpořit vlastníky nemovitostí, jejichž nemovitosti není možné napojit na centrální splaškovou kanalizaci a čistírnu odpadních vod ve Kdyni, příp. v obci Hluboká. Tito občané mají zpravidla několik možností, jak řešit odkanalizování jejich nemovitosti, mezi které patří např. výstavba domovní čistírny odpadních vod, příp. tříkomorového septiku s dalším stupněm čištění. Rada města Kdyně proto vydala směrnici, prostřednictvím které upravuje možnosti čerpání finanční podpory právě na zajištění odkanalizování výše uvedených nemovitostí. Tato podpora směřuje k maximální efektivitě nakládání s odpadními vodami na území města Kdyně vč. spádových obcí a zajištění

souladu s aktuálně platnou legislativou České republiky.

Zásady pro poskytování dotací z rozpočtu Města Kdyně na podporu výstavby domovních čistíren odpadních vod stanovují jasná pravidla získání dotační podpory, jejíž maximální výše činí 50 000 Kč a je poskytována do výše 80 % vynaložených nákladů zadatele. Zadatelem o tuto finanční podporu může být fyzická osoba starší 18 let, která je hlášena k trvalému pobytu ve městě Kdyně či v některé ze spádových obcí města (Hluboká, Prapořiště, Podzámčí, Starec, Smržovice, Dobříkov, Branišov, Vítovky, Modlín, Nové Chalupy) a je zároveň vlastníkem či spoluvlastníkem nemovitosti s přiděleným číslem popisným, která slouží k bydlení, a která se nachází v místě, kde není možné její napojení na

centrální splaškovou kanalizaci.

Příjem žádostí o tuto finanční podporu probíhá kontinuálně až do 30. listopadu. Čerpání bude následně možné opět od 1. 1. 2026 až do 30. 11. 2026.

Směrnici Rady města Kdyně (č. 1/2025) – Zásady pro poskytování dotací z rozpočtu města Kdyně na podporu výstavby domovních čistíren odpadních vod vč. veškerých potřebných formulářů naleznete na webových stránkách města Kdyně (v sekci ÚŘAD – DOKUMENTY KE STAŽENÍ). Konzultačním pracovníkem pro tuto oblast finanční podpory je vedoucí Finančního odboru MěÚ Kdyně, Eva Veseláková, DiS., tel. 379 413 517, e-mail: veselako@radnice.kdyne.cz.

*Ing. Věra Říhová, MPA.
místostarostka města Kdyně*

SBĚRNÝ DVŮR

DŮLEŽITÉ!

V poslední době přibývá dohadů na sběrném dvoře, kdy občané odmítají při vývozu třídít odpad tak, jak mají, nebo vhadují více druhů odpadů do jedné nádoby, případně jsou navíc hrubí na obsluhu, když je na tuto skutečnost upozorní. Z tohoto důvodu prosíme občany a živnostníky o akceptování následujících podmínek provozu sběrného dvora:

Každý občan se při vjezdu do dvora prokáže občanským průkazem s trvalým bydlištěm a potvrzením o zaplacení svozu popelnic za daný rok.

V případě, že se bude na sběrném dvoře nacházet více aut, jsou občané povinni zastavit a vyčkat na pokyn obsluhy.

Daná osoba prokazující se občanským průkazem musí být přítomna osobně.

Pokud vezete více druhů odpadů na přívěsu, vždy je dobré si již při nakládce doma odpad rozdělit, **A HLAVNĚ ROZEBRAT.**

Ve sběrném dvoře jsou vždy kontejnery s určitou komoditou na stejném místě. Dost lidí se neustále ptá, kam s jednotlivými komoditami, a i poté, co obsluha vše řekne, je odpad vhadován v rámci úspory času do nádob, kam nepřísluší, takže pak najdeme papír v BIO atd.

Práce obsluhy spočívá v legitimování Vás všech u vjezdu, zjištění, co vezete, a vizuální kontroly, zda nevezete nějaký odpad, který se vůbec nevybírání. Obsluha musí vše zapsat do průběžné evidence, tzn. jméno, příjmení, bydliště, co se přivezlo a kolik čeho.

Bohužel je hodně lidí neukázněných, vjedou do vrat rovnou do zadní části dvora, aniž by přibrzdili u vjezdu, vyhodí odpad, kam se jim zlíbí, a odjedou. **Zvýšila se i agrese a vulgarita!!! Budeme tudíž omezovat vjezd aut na minimum, to znamená maximálně 3 auta s přívěsem ve dvoře.** Pevně doufáme, že touto poučkou se zlepší provoz sběrného dvora tak, abychom odbavovali auta co nejrychleji.

Rádi bychom jen podotkli, že Vaše město je k Vám velice vstřícné, odpad máte viceméně zdarma. Snad tedy není takový problém sešlápnout karton, uklidit si po sobě na zemi popadanou trávu a chvíli i počkat, než obsluha odbaví auto před Vámi, případně pomoci staříkovi s ledničkou atd.

Co se týče pravidel u jednotlivých komodit:

DŘEVO – tuto komoditu musíme od Vás přijímat demontovanou, a to z toho důvodu, že dřevo odvážíme na drcení. Musí být bez příměsí plastů, bez polstrování, bez pletiva, dveře musejí být bez skel, pantů, klik a jiného. Pokud máte pěkný nábytek, zvažte darování někomu jinému či inzerát na prodej, neboť i skříňně, bedny a různé nadrozměry musí být rozebrané na placky, a to z toho důvodu, abychom neodváželi vzduch. Dále je třeba v součinnosti s obsluhou dbát na správné ukládání do kontejneru. Pokud jeden z Vás vhodí desku nakřivo, napříč atd., vznikne vzduchová bublina. Další po Vás to vhodí také špatně, tím pádem bude kontejner rychleji zaplněný (skulinami) a budeme Vás posílat domů bez možnosti uložení dřeva.

ŽELEZO podléhá ze zákona zvýšené kontrole, viz Vyhláška 383/2001 Sb., § 8 (bod 3 – „Identifikací fyzických osob podle odstavce 2 se rozumí zjištění jména, příjmení, data narození, adresy trvalého pobytu nebo pobytu a čísla občanského průkazu nebo jiného průkazu totožnosti každé z osob, od které byly odpady odebrány nebo vykoupeny.“).

Železo je třeba do kontejneru ukládat též čisté a s minimem nevhodného materiálu, tzn. z kovové konstrukce si již doma demontujte polstrování (týká se především židlí), ze sedacích souprav demontujte co nejvíce kovových kusů, pletivo vozte bez stínící plachty a bez zarostlého živého plotu atd. Kovy se odváží na další zpracování a od nás jakožto provozovatelů se požaduje co nejmenší podíl nevhodného materiálu. Obsluha má plné právo vyzvat občany k opsání čísla občanského průkazu, aby ho řádně zaevidoval do průběžné evidence.

ETERNIT jsme povinni odebírat od občanů zabalený do folie, daný v pytlích, v žokách... V případě, že je kontejner plný, obsluha má právo vás poslat ze dvora pryč a ve vzájemné spolupráci se musíte společně domluvit na jiný den příjmu odpadu.

PAPÍR A KARTON – primárně byste si měli z kartonových krabic vyndat polystyrén a pytlíky už doma před příjezdem do dvora. **Vyžadujeme karton sešlapat**, a to z důvodu úspory místa v kontejneru. Není to vůbec povinnost obsluhy a ta má plné právo Vás upozornit. Bohužel se stává to, že se lidé podivují a osočují obsluhu, co po nich vyžadujeme. V krabicích by neměl být žádný jiný materiál.

BIO – pokud si vezete do dvora trávu v pytlích, tak prosíme o vysypání z pytle, a pokud Vám tráva či lupení popadá kolem kontejneru, měli byste si po sobě zamést, obsluha Vám půjčí koště a lopatu.

ELEKTROPOTŘEBIČE jsme povinni přijímat kompletní, tzn. neodřezávat kabely či nevybírat kompresory. Pokud je v lednici či mrazáku zkažené a zapáchající jídlo, má obsluha plné právo Vás vyzvat k odvezení elektra a vůbec ho nepřijmout. Pokud někdo odváží do dvora fritovací hrnec, nesmí obsahovat olej. Při vhození do klece olej vytéká do ostatního zařízení a na zem.

PNEUMATIKY jsme povinni přijímat bez disku / disk patří do kontejneru se železem / a relativně čisté. Pneumatiky se odváží na likvidační místo k rozdrčení. Pokud máte pneumatiku zarostlou v trávě či špinavou od bláta a ve vzorku kamení např. u větších rozměrů, má obsluha plné právo tuto pneumatiku nepřijmout.

Uklid po vykládce se týká i při vývozu **STAVEBNÍ SUTI!**

Dobrá rada na závěr:

Pokud si chcete urychlit odbavení ve dvoře, zvláště když vezete více druhů odpadu, pak si čitelně napište na lístek:

Jméno a příjmení

Ulice + č.p.

Druh a množství odpadu (např. Papír – 5 kg, Železo – 20 kg + číslo občanského průkazu, Dřevo – 50 kg, Objemný odpad – 100 kg atd.)

Předejte lísteček obsluze, která Vás odnaviguje k příslušné nádobě. Dbejte při ukládání do kontejnerů výše uvedených rad.

Děkujeme za spolupráci,

Marius Pedersen a.s.

MĚSTSKÁ KNIHOVNA VE KDYNĚ INFORMUJE

Léto uteklo jako voda, děti se vrátily do školy, avšak o prázdninách bylo v knihovně stále veselo. Velká návštěvnost maminek s malými dětmi i větších dětí samotných nás opravdu těšila. Posledních 14 dní v srpnu knihovnu navíc oživily děti z příměstského tábora, který připravila pionýrská skupina Jitřenka ve Kdyni.

Letos poprvé jsme před prázdninami vyhlásily letní FOTOSOUTĚŽ pro děti i dospělé s názvem – S KNIHOU NA PRÁZDNINY! Z velké řady zaslaných fotografií byly vylosovány 3 fotografie z kategorie dospělých a v kategorii dětí jsme nakonec vylosovaly 5 fotografií, místo původně plánovaných tří. Fotografie vylosovaných výherců jsou vystaveny v naší knihovně.

Ráda bych se ještě vrátila k jedné předprázdninové akci, která se konala u nás v knihovně pro žáky třetích, čtvrtých a pátých tříd. Spisovatelka Zuzana Pospíšilová nás navštívila poprvé a dětem připravila úžasné besedy. Žáci se rádi aktivně zapojovali do programu a v jedné dramatizaci pohádky si scénky sami zahráli. Všechny třídy pak paní Pospíšilovou odměnily velkým potleskem s prosbou, aby k nám zase přijela.

Spisovatelka Zuzana Pospíšilová se v roce 2024 zapsala do České knihy rekordů jako autorka s největším počtem vydaných knih (k lednu 2024 to bylo 283 knih). Knihy paní spisovatelky jsou velmi zdařilé a u dětí velmi oblíbené.

Pro podzimní období máme připraveno několik besed. Některé naše akce byly zmiňovány již v minulém čísle KL, proto je jen stručně připomínám:

15. 10. 2025

„Vraž do toho kopu vajec“ spisovatelka Martina Bittnerová o první české lektorce vaření M.D. Rettigové

20. 10. 2025

plzeňský lékař a spisovatel oblíbených detektivek Václav Gruber – beseda s autorským čtením

Nově si poznamenejte:

6. a 7. 11. 2025

Snoubení vína a čokolády. Paní Marcela Krčálková k nám pro minulý velký úspěch zavítá znovu. Akce je kapacitně omezena, proto je velmi nutná rezervace.

24. 11. 2025

cestopisná přednáška Filipíny – manželé Špillarovi se přijedou podělit o své zážitky.

Případně změny budou včas oznámeny.

Hezký a příjemný podzim za nás knihovnice přeje

Irena Hambeková

Městská knihovna Kdyně

grafika a foto: Městská knihovna Kdyně

Městská knihovna Kdyně pořádá přednášku

„VRAŽ DO TOHO KOPU VAJEC“

MAGDALENA DOBROMILA RETTIGOVÁ
Poutavý příběh první české lektorky vaření
a matky talentované operní pěvkyně

MARTINA BITTNEROVÁ
spisovatelka a publicistka

15. 10. 2025 v 17.30 hod.

v sálku knihovny vstup 50 Kč

MĚSTSKÁ KNIHOVNA KDYNĚ POŘÁDÁ

besedu a autorské čtení
se spisovatelem a lékařem

VÁCLAVEM GRUBEREM

autor českých detektivek představitel
serií novou knihu
„PŘÍPAD ČTYŘ NOŽŮ“

20. října 2025
v 17.30 hod.

v sálku knihovny
vstup 50 Kč

Městská knihovna Kdyně pořádá přednášku a ochutnávku

SNOUBENÍ VÍNA A ČOKOLÁDY

• Přednáší o historii čokolády, její
výrobě (školáckých důstojníků
na argentině)

• Ochutná se dvě typy
a portuláky a domovní viny

• Ochutná se 10 druhů
čokoládových bonbonů a dva druhy
• V závěru vaření bude možnost
si čokoládu odložit

JE NUTNÁ REZERVACE MÍST
tel. 279 732 320
email: knihovna@kdyne.cz

Degustaci vína provede Ing. Marcela Krčálková

6. a 7. listopadu 2025
od 17.30 hod.

v sálku knihovny vstup 50 Kč

Městská knihovna Kdyně
pořádá cestopisnou přednášku

FILIPÍNY

NEJEN U LOVCŮ LEBEK

Lenka a Václav Špillarovi

24. listopadu 2025
od 17.30 hod.

V sálku knihovny
vstup 50 Kč

CENTRUM VODNÍ ZÁBAVY PŘEDSTAVUJE NOVINKY

Centrum vodní zábavy ve Kdyni přišlo hned s několika pozitivními novinkami, které jistě potěší nejen pravidelné návštěvníky, ale i nové hosty. Přestože okolí momentálně komplikuje dopravní uza- vírka, samotný provoz centra není nijak omezen a překvapivě se tato komplikace neprojevila ani na celkové návštěvnosti.

Jednou z nejdůležitějších novinek je instalace nového nouzového osvětlení v celém areálu. Dvě nouzová světla byla přidána do wellness centra, kde dosud chyběla. Moderní LED systém zajišťuje

lepší orientaci v případě výpadku proudu nebo jiných mimořádných situací, které mohou nastat. Bezpečnost návštěvníků je pro nás prioritou.

Další novinkou, která přispívá k lepšímu komfortu návštěvníků, jsou nové převlékací kabiny. Původní převlékací boxy byly již nevyhovující. Díky novým boxům bude převlékání rychlejší a pohodlnější.

Letní měsíce přejí venkovnímu odpocinku, a právě proto centrum dlouhodobě pracuje na rozšíření o venkovní zónu. Momentálně jsme vybudovali nový odpocinkový prvek, který zpříjemní relaxaci na čerstvém vzduchu. Návštěvníci se tak mohou do budoucna těšit na ještě pohodlnější zázemí pro letní opalování nebo příjemné posezení na čerstvém vzduchu po plavání.

V době od 1.9 do 17.9.2025 byl z důvodu pravidelné odstávky bazén uzavřen, ale nyní už je opět v plném provozu. Těšíme se na vaši návštěvu.

*Za CVZ Kdyně
Jan Zelenka
ředitel*

S BABÍM LÉTEM ZAČNE BÝT V KRÁMEČKU ŽIVO

Letní měsíce patřily u nás v Doma ve Kdyni výhradně klientům. Doby dovolených a slunečného počasí vedou k tomu, že se soustředíme jen na to, abychom byli s našimi klienty tak, jak potřebují, a pokryli všechny jejich potřeby. S babím létem ale přichází změna a nastává čas se zase trochu víc potkávat. Třeba u nás v Krámečku.

POČÍTAČOVÉ KURZY, TRÉNINKY PAMĚTI A CVIČENÍ

Září patří počítačovým kurzům pro seniory. Začátečníci i pokročilí se u nás scházejí pravidelně po celé září, aby se dozvěděli něco nového v oblasti digitálních technologií. V září nás ale také čeká další trénink paměti. Přijede za námi opět lektorka paměti Karla Burdová, která s námi procvičí naše mozkové závity. A kdo nestihne trénink 22. září od 14 hodin, může dorazit na druhý termín 24. listopadu ve stejný čas. A kdo má raději něco aktivnějšího po fyzické stránce, pro toho máme od října do prosince pravidelné cvičení zaměřené na procvičení kloubů a relaxaci. Cvičení se uskuteční v termínech 13. října, 10. listopadu a 8. prosince opět od 14 hodin. „Tré-

ninky paměti a cvičení jsou zpoplatněny částkou 50 korun. Vítání jsou nejen klienti naší pečovatelské služby, ale i lidé z široké veřejnosti. Stačí dorazit,“ upřesňuje ředitelka organizace Lucie Routová.

PÁTÝ ROČNÍK KDYNŠKÉ AKADEMIE VZDĚLANÉHO SENIORA

Od října také startuje Kdyňská akademie vzdělaného seniora. Jedná se již o pátý ročník. Přednášky poběží jednou za měsíc od října až do května, a to vždy třetí středu v měsíci, vyjma prosince, kdy se už ponoříme do vánoční atmosféry. Všechny přednášky jsou vždy od 14:00 do 15:30 hodin a jsou přístupné zdarma. Letos jsou témata zase úplně jiná než v předchozích ročnících. Na úvod se seznámíme s prací služební kynologie, přijede za námi pejsek věnující se canisterapii. V listopadu pak pronikneme do provokační metody komunické tajné policie známé jako akce „Kámen“. V lednu se budeme věnovat zvládání stresu a naučíme se jednoduchá cvičení, která nám s tím mohou pomoci. Únor bude patřit hudbě. Její síle. Uslыšíme hudbu, zvuky, budeme mít příležitost si za-

hrát. V březnu se pro změnu dozvíme něco o rysech žijících na Šumavě, a to přímo od zooložky NP Šumava. Ale nabídneme také možnost dozvědět se něco o průkazech pro osoby se zdravotním postižením, příspěvcích na péči a dalších dávkách, které mohou lidé využít prostřednictvím úřadu práce, a to na našem dubnovém setkání. Celou Akademií uzavře jako každý rok posezení s panem starostou.

OSLAVA PĚTILETÉHO VÝROČÍ

Závěrem bychom se ještě jednou rádi vrátili k oslavě našeho pětiletého výročí od založení organizace, které proběhlo v červnu. Rádi bychom poděkovali všem našim kolegyním, protože za hladký průběh našich oslav a krásný pestrý program nemohou žádné agentury, ale právě naše kolegyně, které nad rámec svých povinností vymyslely program, sehnaly ceny do soutěží, vyzdobily prostor našeho Krámečku a přiložily ruku k dílu tam, kde bylo potřeba. „Opravdu moc si jejich aktivity a zapojení cením, protože vím, že to vůbec není samozřejmost, ale výsledek toho, jak skvělý mám kolem sebe tým lidí,“ shrnuje Lucie Routová. Poděkování samozřejmě patří i všem našim partnerům. „Nejen těm, kteří si našli čas a na oslavu dorazili, ale i těm ostatním, díky nimž naše organizace vznikla, funguje a se kterými na mnoha úrovních spolupracuje, přestože osobně nemohli přijít. Mám na mysli celou řadu obcí na našem území, organizací, institucí, ale i mnoho jednotlivců, díky nimž jsme tam, kde jsme. Zcela cíleně nechci konkrétně jmenovat, protože bych zaručeně někoho vynechala a pak by mě to mrzelo,“ doplňuje s úsměvem Routová. A úplně na závěr velký dík našim klientům. Za důvěru, že nás pouštějí do svých domovů, že nás nechávají nahlížet do svých životů, že jim smíme podat naši pomocnou ruku, aby mohli žít co nejdéle takový život, jaký si sami přejí.

*Mgr. Tereza Kazdová
sociální pracovnice*

TURBULENTNÍ PŮLROK TRANSTEPLA KDYŇE

Dovolte mi, abych Vás seznámil s tím, co se dělo ve společnosti Transtepl Kdyně v předešlém, pro nás velice turbulentním čase.

V březnu letošního roku nás všechny těžce zasáhla náhlá ztráta našeho jednatele, skvělého kamaráda a přítele, p. Václava Nejdla. Z této tragické události jsme se ještě nestačili vzpamatovat a už nás čekala oprava na hlavním páteřním rozvodu tepla. Konkrétně se jednalo o únik topné vody ze systému v šachtě na parkovišti v Mlýnské ulici. I přesto, že se závalu podařilo úspěšně odstranit, únik topné vody ze soustavy pokračoval. Asi po tří-týdenním intenzivním pátrání byl tento únik odhalen na křižovatce ulic Mlýnská a Na Koželužně. Tato oprava si vyžádala opravdu velké úsilí nejen pracovníků společnosti Transtepl Kdyně, ale především svářeče p. Janíka, který s námi na opravě této poruchy pracoval. Po prvním napuštění byl zjištěn další únik v tomto úseku teplovodu, asi o 6 m dále na vedlejší trubce. Proto bylo potrubí opět vypuštěno a oprava pokračovala dále. Další tři dny jsme si všichni sáhli až na dno svých sil, protože se pracovalo od brzkých ranních hodin až do setmění, aby byly dodávky tepla obnoveny co nejdříve. Zároveň musím zmínit velmi dobrou spolupráci s firmou Prokat s.r.o., která nám poskytla potřebný materiál na tuto opravu. Při opravě byly nutné i další práce na zaizolování nejen potrubí, ale celého námi otevřeného topného kanálu. Také byla vyzdána nová šachta, aby bylo možné lépe sledovat stav potrubí v již zmiňovaném kanále.

Oprava topení - křižovatka ulic Na Koželužně – Mlýnská

Další velkou akcí byla výměna 35 ks nevyhovujících měřidel tepla za nové dálkově odečitatelné. Výměny probíhaly v měsíci červnu a červenci. S těmito výměnami probíhala zároveň běžná údržba a příprava na další topnou sezonu.

V průběhu výměn jsme museli řešit další únik topné vody. Tentokrát byla porucha na předizolovaném potrubí zásobujícím teplem bytový dům č.p. 693 v ulici Bratří Tšidů. Tato porucha byla opět odstraněna v úzké spolupráci s p. Janíkem a firmou Prokat s.r.o.

Na přelomu července a srpna jsme se dozvěděli další špatnou zprávu, a to o úniku teplé užitkové vody. Porucha byla odhalena Na Koželužně před č.p. 616. Tuto opravu jsme zajistili vlastními silami a po čtyřech dnech byl kanál zavřen a povrch

Nová šachta - Na Koželužně 619

Oprava TUV - Na Koželužně 616

uveden do původního stavu. Při opravách v topném kanálu Na Koželužně bylo zjištěno, že stav potrubí z 90. let minulého století není v dobrém stavu a v blízké době si zřejmě vyžádá rozsáhlejší opravu.

V tomto období nás ještě čeká rekonstrukce potrubí Na Tržišti mezi domy č.p. 525 – 528 a 529 – 536. Jde o výměnu starého potrubí teplovodu a teplé užitkové vody za předizolované potrubí, které zásobuje bytový dům č.p. 529 – 536.

Od září nám také začíná nová topná sezona, a tak všichni věříme, že již další poruchy nenastanou a nebude narušena tepelná pohoda ve vašich domácnostech.

*Josef Pišťák
jednatel Transtepl Kdyně*

MALÍ STRÁVNÍCI, VELKÉ OSOBNOSTI

V naší mateřské škole věříme, že každé dítě má obrovský potenciál – a že právě běžné každodenní činnosti jsou nejlepším způsobem, jak může růst jeho samostatnost, odpovědnost a vnitřní motivace. Jídlo u nás proto není jen chvílí k nasycení, ale důležitou součástí výchovy a vzdělávání. Stává se prostorem, kde děti objevují vlastní schopnosti, učí se respektu k sobě i ostatním a zakládají si zdravý vztah k jídlu.

Už od ranní svačiny mají naši nejmenší možnost rozhodovat se – děti si samy mažou chléb, vybírají si z nabídky čerstvého ovoce a zeleniny a učí se tak nejen jemné motorice, ale i naslouchat svým potřebám. Díky tomu postupně získávají jistotu, že dokážou spoustu věcí samy. Oběd začíná tím, že si děti samy nalévají polévku, a druhé jídlo si vyvedávají u výdejního okénka od našich milých kuchařek, které je podporují svou trpělivostí a úsměvem. U stolu pak klademe důraz na kulturu sto-

lování – děti se učí chovat s respektem k jídlu i k ostatním, sdílet zážitky a být si navzájem dobrými společníky. Zkušenosti nám ukazují, že možnost být samostatný děti nesmírně motivuje. Radost v jejich očích, když zvládnou nalít polévku, namazat si chléb nebo si samy rozhodnout, co a kolik snědí, je k nezaplacení. Tyto malé úspěchy budují zdravé sebevědomí a přirozený pocit odpovědnosti – základní kameny pro celý další život. Naše filozofie není náhodná, ale plně se shoduje s principy nového Rámcového vzdělávacího programu pro předškolní vzdělávání 2025, který zdůrazňuje význam samostatnosti, seberegulace a podpory vnitřní motivace dítěte. Věříme, že když dítě prožívá každodenní situace aktivně a s možností rozhodování, učí se mnohem hlouběji a s opravdovou radostí. Chceme, aby se u nás děti cítily dobře, jistě a bezpečně – a aby i rodiče věděli, že jejich dítě tráví čas v prostředí, kde se učí nejen poznávat

svět, ale i sebe sama. Protože právě to je základem pro spokojený život: schopnost rozhodovat se, nést odpovědnost a mít radost z toho, co dokážu sám. Naše školka není jen místem, kde se děti učí. Je to místo, kde rostou – z malých strážníků se stávají velké osobnosti.

*Radka Vaňková
zástupkyně ředitelky MŠ Markova*

Z DĚNÍ NA 1. STUPNI ZŠ VE KDYNI

NOC S ANDERSEMEM

Na akci Noc s Andersenem jsme se zajímali o tvorbu Jiřího Žáčka a dostali jsme úkol napsat básničku. Zkrátka jsme si hráli na spisovatele. Mě a mého spolužáka Matyho Homolku to moc bavilo a vymýšleli jsme:

Půjdu dneska do obchodu,
koupím si tam abecedu
a, b, c, d a tak dál,
půjdu zase o kus dál.

Půjdu zítra pro svačinu,
přinesu si vysočinu.
K vysočině vezmu chleba,
sežral mi ho náš pes Eda.

Edo, Edo, to se dělá?
Sežrat skoro celý chleba?

O NEZBEDNÉM EDOVI

Eda kooká, tváří se,
drobky má i na nose,
Eda kookne, trochu zbledne,
zítra koupím chleba levně!

V marketu jsou velké slevy,
proto koupím hned tři chleby.
U kasy má prázdnou packu,
nemůže dát ani kačku.

Se vším prchá jakbysmet,
lidi křičí na něj: „Smejď!“

Když konečně přijde domů,
provínil se zakňučí,
přeříká si abecedu,
usne a už nekňučí.

Tímhle končí ten náš příběh
o nezbedném Edovi,
chleba už si nikdy nedám
a jsme se všim hotovi!

Barbora Anežka Kadlecová

PRVNÁČCI NAVŠTÍVILI PARTNERSKOU ŠKOLU V ESCHLKAMU

V pátek 30. května se naši prvňáčci vydali na návštěvu do školy v německém Eschlkamu. Společně s tamními dětmi strávili dopoledne plné her a aktivit, při kterých s úsměvem překonávali jazykovou bariéru.

Setkání proběhlo v přátelské atmosféře a přineslo dětem nejen nové zážitky, ale i první zkušenost s mezinárodním přátelstvím.

ČTENÁŘSKÁ SOUTĚŽ OPĚT PŘILÁKALA DĚTI Z OKOLNÍCH ŠKOL

Ve středu 4. června se na naší škole uskutečnilo oblastní kolo tradiční čtenářské soutěže. Přijeli k nám žáci i učitelé z Pocinovic, Všerub, Prapoříštně a Kouta na Šumavě.

Soutěžící poměřili své dovednosti v plynulém a výrazném čtení. Pátáci navíc předvedli recitaci vybrané básně nebo úryvku z prózy. Porota složená z učitelů všech zúčastněných škol měla nelehký úkol – vybrat ty nejlepší. Výkony totiž byly velmi vyrovnané a na vysoké úrovni.

Všichni účastníci si odnesli diplomy a drobné ceny, vítězové i knižní odměnu. Už nyní se těšíme, že se příští rok na půdě naší školy opět setkáme při dalším ročníku této milé soutěže.

BESEDA SE SPISOVATELKOU A PASOVÁNÍ PRVNÁČKŮ

Ve čtvrtek 12. června ožila místní knihovna besedou se spisovatelkou Zuzanou Pospíšilovou. Autorka dětských knih zaujala malé posluchače vyprávěním o tom, jak kniha vzniká, a přečetla jim i ukázky ze své tvorby. Děti odcházely nadšené a s chutí pustit se do vlastní četby – někteří dokonce hned po návratu domů.

Tím ale program dne neskončil. Na škole proběhlo slavnostní pasování prvňáčků. Po celoročním úsilí byli oceněni medailí a pamětním listem, který doplnili slibem prvňáčka. Děti s radostí potvrdily, že se do školy těší, a pyšně ukázaly, že už zvládnou přečíst všechna písmenka a dokážou počítat do dvaceti. Společně si také zazpívaly písničku. Velkou oporou jsou jim přitom jejich paní učitelky a paní asistentky.

ŠKOLNÍ EXKURZE DO ANGLIE NABÍDLA NEZAPOMENUTELNÉ ZÁŽITKY

Ve dnech 15.–20. června se žáci pátých ročníků spolu se staršími spolužáky z druhého stupně vydali na poznávací exkurzi do Anglie. Po dlouhé cestě autobusem je přivítaly hostitelské rodiny, u nichž byli během pobytu ubytováni. Díky tomu měli možnost poznat každodenní život v Anglii.

Během týdne navštívili řadu zajímavých míst. Zavítali do Stratfordu nad Avonou, rodiště slavného dramatika Williama Shakespeara, i do nedalekého Birminghamu. Velký dojem na ně zanechal středověký hrad Warwick Castle s atmosférou dávných časů a také celodenní výlet do národního parku Peak District.

Největším vyvrcholením byl poslední den, kdy žáci objevovali krásy Londýna. Prohlédli si jeho nejznámější památky, projeli se vyhlídkovou lodí po řece Temži a vystoupali na obří kolo London Eye, odkud měli metropoli jako na dlani.

Výlet přinesl nejen spoustu zážitků, ale i nové zkušenosti, na které budou všichni dlouho vzpomínat.

PŘÍPRAVNÁ TŘÍDA NA NÁVŠTĚVĚ U HASIČŮ

V posledním týdnu školního roku zavítaly děti z přípravné třídy do hasičské zbrojnice ve Kdyni. Zblízka si prohlédly techniku i výstroj, kterou hasiči používají při zásazích. Největším zážitkem bylo posadit se do zásahového vozu a objevovat vybavení, které pomáhá při záchraně životů.

Na závěr nechyběly ani veselé soutěže. Děti si návštěvu užily a odcházely plné dojmů. Velké poděkování patří kdyňským dobrovolným hasičům za krásně strávené dopoledne.

ROZLOUČENÍ ŠKOLNÍ DRUŽINY SE ŠKOLNÍM ROKEM

Konec školního roku si naplno užily i děti ve školní družině. Sladkou tečkou byla zmrzlina na školní zahradě a poté nečekané fotbalové utkání – tým školní družiny proti panu starostovi. Děti bojovaly jako lvi, pan starosta se ujal role trenéra i hráče a zápas skončil spravedlivou remízou 1:1. Všichni odcházeli spokojení a s úsměvem.

Součástí odpoledne bylo také slavnostní rozloučení se školním rokem. Děti dostaly vysvědčení, společně si připomněly provedené akce i chvíle, na které budou rády vzpomínat. Nechybělo ani loučení s dětmi ze 3. třídy, které ve školní družině strávily celé tři roky.

Na závěr si děti povídaly o plánech na prázdniny a o tom, na co se nejvíc těší. Pan starosta měl s dětmi velkou trpělivost,

ochotně odpovídal na jejich všetečné otázky a svým sportovním nasazením si získal velký obdiv – a také propocené tričko.

NOVÝ ŠKOLNÍ ROK ZAHÁJEN

Letní prázdniny utekly jako voda a školní lavice znovu ožily dětským smíchem. Do naší školy letos nastoupily dvě přípravné třídy a tři první třídy. Velmi nás těší, že jsme mohli přivítat nové žáčky i jejich rodiče a těšit se z mnoha usměvavých tváří.

Všem přejeme, aby nový školní rok byl plný radosti z objevování, chuti do učení a pěkných společných zážitků. Těšíme se na spolupráci se žáky i rodiči a přeje-
me všem úspěšný a pohodový školní rok 2025/2026.

*Kolektiv 1. stupně Masarykovy ZŠ
ve Kdyňi*

LÉTO A NOVÝ ŠKOLNÍ ROK V MŠ DĚLNICKÁ

Letní prázdniny jsou obvykle ve školních zařízeních protkány množstvím oprav, úprav a vylepšení. Naše školka se během letošních prázdnin změnila téměř k nepoznání. Zřizovatel naší školky, město Kdyň, přistoupilo ke generální úpravě zevnějšku a po celé dva měsíce prázdnin probíhaly každodenní práce, díky nimž došlo nejen ke zbarvení fasády, ale především k zateplení celé budovy. Jako naprostá špička budou ještě instalovány venkovní rolety, které v horkých letních dnech zajistí potřebný chládek a v době odpočinku dětí, kýžené šero. Je úžasné moci sledovat, jak nadšená očka dětí vzhlíží k „nové“ školce a jak s úsměvem na tvářičkách chválí barevné provedení budovy. DĚKUJEME městu Kdyň a všem, kteří se na této proměně školky podíleli. Nyní se těšíme na další menší či větší úpravy, jež zajistí lepší komfort, ale především zázemí pro děti, které v předškolním zařízení tráví velkou část dní.

S koncem školního roku jsme se rozloučili s předškoláky, kteří od září započali novou etapu svého života v prvních třídách nebo přípravných ročnících základních škol. Pevně věříme, že do nového školního roku vykoučili pravou nohou a budou na naši školku vzpomínat se stejnou láskou, jako my budeme myslet na ně. Stejně jako předškoláci udělali velký

krok a nastoupili do školy, naši školku začali navštěvovat noví kamarádi. S velkým očekáváním a možná i troškou obav přišly děti 1. září v doprovodu svých nejbližších. U některých dětí, a přiznejme si, i u dospělých šlo vypořádat lehkou nervozitu z odloučení, která byla naštěstí velmi rychle rozptýlena. Již druhý den bylo vše o trochu snazší a následně již s úsměvem probíhalo nejen loučení u dveří, ale celý školkový den.

Doufáme, že tak, jak jsme úspěšně začali školní rok, budeme i nadále pokračovat. Věříme, že nás podpoříte ve všech připravovaných akcích. Hned v počátku školního roku, abychom se lépe seznámili, plánujeme „Podzimní slavnosti“ – vydlabeme dýně, zasoutěžíme si, popovídáme, určitě ochutnáme dobroty z naší skvělé kuchyně a možná i vyhlásíme soutěž o nejlepší štrúdl. Při příjemném odpoledni tak budeme mít šanci se lépe poznat a společně tvořit.

Velká akce, kterou pořádáme ve spolupráci s městem Kdyň (Policíí ČR a hasiči) a kde se již potkáme úplně všichni, je tradiční lampionový průvod městem. Doufáme, že stejně jako v předešlých letech se akce uskuteční za hojné účasti a podpory nejen dětí všech věků, ale i dospělých.

Aby Vám neuniklo nic z plánovaných akcí, můžete naši školku sledovat na Facebooku, webových stránkách, v aplikaci V obraze, ale i na nástěnkách ve školce. Všude budou vždy s předstihem zveřejněny informace k plánovaným akcím a pak už bude jen na Vás vybrat si právě tu, která Vás zajímá nejvíce. A až se potkáme, budeme rády, když se dozvíme, jak se Vám naše nová školka líbí :o)

*Jindřiška Hájková,
učitelka MŠ Dělnická*

OHLÉDNUTÍ ZA ŠKOLNÍM ROKEM V ZŠ A MŠ PRAPOŘIŠTĚ

Loňský školní rok se dá označit za významný z hlediska další existence ZŠ a MŠ Prapořiště. Školu, která byla ve všech směrech zanedbaná, se podařilo znovu nastartovat a oživit.

V oblasti personální došlo k důležitým změnám, například nástup nových pe-

dagogů, pana školníka a paní uklízečky. Školní budova se začala měnit před očima. Kromě zřízení dvou nových tříd – pro 1. samostatný ročník a 2.+ 3. ročník byla částečně zrekonstruována školní družina, šatny žáků i pedagogů. Ve třídách se objevily nové interaktivní tabule, lavice,

pomůcky. Budova byla po mnoha letech vybilena. Toto vše jsou další z nutných předpokladů kvalitní výuky. Venkovní prostory a školní zahrada byly vyčištěny, upraveny a přizpůsobeny činnosti mateřské i základní školy. V současné době se dokončuje nová střecha a vchodové dveře.

Pokračovat se bude v částečné rekonstrukci kuchyně. Škola podala poprvé žádost o projekt Šablony JAK II., který by měl pomoci financovat aktivity žáků, ICT gramotnost apod.

V oblasti pedagogické došlo k oživení výuky zavedením moderních metod. Žáci se znovu zúčastňují dopravní výchovy, výuky plavání, soutěží a postupně navazují spolupráci s okolními školami. Na-

vštivili též řadu poučných exkurzí, prožili krásné školní výlety.

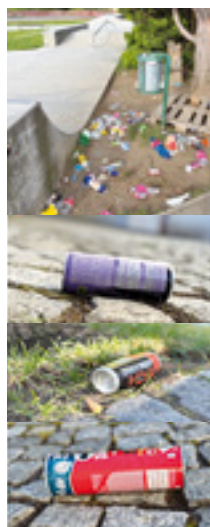
Atmosféra v mateřské i základní škole je pozitivní, tvořivá a radostná.

Dovolte mi poděkovat vedení města Kdyně, všem pedagogům, zaměstnancům za obětavou práci a rodičům za důvěru. Přeji základní a mateřské škole další úspěšné roky.

Mgr. Milada Mazancová

CHOVEJME SE K OKOLÍ JAKO LIDÉ

Děkujeme mladým za barevné město.

*Martin Fremuth
ředitel*

AKTUÁLNĚ Z VODOVODŮ A KANALIZACÍ MĚSTA KDYNĚ ROZSÁHLÁ REKONSTRUKCE V DĚLNICKÉ A HERŠTÝNSKÉ ULICI

Vážení spoluobčané, dovoluji vám jménem společnosti Vodovody a kanalizace města Kdyně informovat o průběhu rozsáhlé a dlouho očekávané rekonstrukce naší vodohospodářské infrastruktury.

Celá akce je prováděna v rámci stavby „Rekonstrukce silnice III/0223 – Dělnická ulice ve Kdyni“. Tato stavba kromě komunikace, chodníků a veřejného osvětlení řeší i celkovou rekonstrukci vodohospodářské infrastruktury, lidově řečeno výměnu všech trubek, které jsou pod zemí.

Investorem vodohospodářských staveb v ulici je město Kdyně. Výjimkou je stavba nové dešťové kanalizace. Zde hradí zhruba 27 % nákladů druhý investor stavby, kterým je Správa a údržba silnic Plzeňského kraje, p.o.

Tento projekt je v letošním roce prioritou. Cílem je nejen zajistit spolehlivé a kvalitní dodávky pitné vody a efektivní odvádění odpadních vod, ale také předejít poruchám a haváriím.

Rád bych vás seznámil s důvody, proč bylo nutné přistoupit k výměně celého vodovodu a kanalizace a proč bylo nutné naplánovat i novou dešťovou kanalizaci. Hlavním důvodem byl nevyhovující stav a stáří infrastruktury. Staré sítě byly natolik ve špatném stavu, že by

Schybka vodovodu pod kanalizací – červenec/2025

nevydržely konstrukční práce při stavbě nové vozovky.

Z kamerových prohlídek kanalizace jasně vyplynulo, že se jedná o havarijný stav. Většina potrubí zde byla betonová a agresivní odpadní vody potrubí poničily natolik, že řešení pouhou lokální opravou nepřipadalo v úvahu. Vy, kteří jste měli možnost stavbu navštívit a všimli jste si vytažených starých trubek, mi jistě dáte za pravdu. Kanalizace navíc nebyla těsná a dostávala se do ní podzemní voda. Tyto balasty, kterých je obrovské množství, zbytečně přetěžují kdyňskou ČOV.

Dělnickou ulicí vede hlavní vodovodní řad o průměru 300 mm z roku 1982, byl z ocele. Tento vodovod zásobí celé město. U tohoto materiálu se uvádí životnost 30 let. Vodovod tedy přesluhoval. Další

Noční práce – křižovatka Dělnická x Družstevní – červenec 2025

menší vodovody na tom byly ještě hůře. Držely pohromadě jen díky tlaku okolní zeminy. Během stavby kvůli tomu několikrát došlo k poruše a obyvatelům zásobeným z těchto řadů bylo nutné přerušit dodávku vody.

Výstavba dešťové kanalizace v Dělnické a Herštyňské ulici by měla ulevit jednotnému kanalizačnímu systému a hlavně naší ČOV. Těchto vod je zde ohromné množství. Dešťová kanalizace začíná v Herštyňské ulici zhruba v polovině kopce. Zde řeší přebytek z vydatné obecní studny, která celoročně přetéká. Ročně se jedná o několik tisíc m³ vody jen z této jediné studny. Do této kanalizace jsou také zaústěny veškeré uliční vpusti v komunikacích Herštyňské a Dělnické ulice. Dále byly připraveny dešťové přípojky pro jed-

Průběh prací - duben 2025

notlivé nemovitosti. Přínos pro životní prostředí bude podstatný. Srážková voda z této části města bude svedena rovnou do potoka, aniž by byla znečištěna vodou odpadní. Nebude také docházet k tak mohutnému odlehčení jednotné kanalizace do potoka při přívalových deštích.

Dne 2. října 2024 bylo předáno stavební místo provádějící firmě Colas. Po přípravě staveniště se začalo pracovat na úseku vodovodu vedoucího od centra vodní zábavy po křižovatku ulic Dělnická a Družstevní. Po zimní přestávce se další práce naplno rozběhly v březnu. Začaly práce na splaškové a dešťové kanalizaci, přičemž se postupovalo od nejnižšího bodu, kterým je odlehčovací komora za hřištěm. Práce nejvíce komplikovalo ohromné množství vody. Jednalo se zejména o spodní vodu, ale i o vodu odpadní, kterou bylo nutné neustále čerpat vysoce výkonnými čerpadly. Zároveň se začalo pracovat na stavbě vodovodů v úsecích od křižovatky Dělnické a Družstevní ulice. Během stavby bylo samozřejmě nutné zachovat zásobování pitnou vodou. Z tohoto důvodu bylo potřeba vystavět tzv. suchovod, tedy dočasný vodovod položený na zemi.

Z důvodu častých havárií se musela měnit i navržená trasa nového vodovodu a kanalizace. V původně navržených trasách to bohužel nebylo možné z důvodu ohrožení stávajícího hlavního vodovodu, jehož provoz bylo nezbytné zajistit až do poslední chvíle = tedy přepojování. Ze stejného důvodu bylo nutné navrhnout a připravit bypass armaturní šachty u Škarmanky.

Přepojování hlavního vodovodu bylo naplánováno na noc ze 3. na 4. červenec. Několik dní předtím však došlo ještě k jedné havárii na tomto řadu, o které vlastně, kromě několika zúčastněných, nikdo nevěděl. Během přípravných zemních prací na propojení vodovodu došlo vlivem vibrací k protlačení ostrého kamene do ocelového

potrubí DN 300. Pohroma byla na světě v ten nejméně vhodný čas a na tom nejméně vhodném místě. Únik vody z poruchy byl veliký, zhruba 15 l/s, a tak bylo potřeba poruchu řešit okamžitě, protože vodojem by byl za pár hodin prázdný. To znamenalo rychle obstarat opravný pas a odčerpat plný výkop. Vše se podařilo opravit pod tlakem, proto nebylo potřeba přerušit dodávku vody. Všem zúčastněným bych chtěl touto cestou poděkovat za jejich nasazení.

Samotné přepojení vodovodu bylo poměrně náročnou operací. Vše muselo být připraveno tak, aby se to během noci stihlo provést. Na chyby nebyl prostor. Propojovalo se na dvou místech najednou, a to u Škarmanky a u hřiště.

V domluvený čas jsme uzavřeli odtok vody z vodojemu a vypouštěli vodu z hlavního řadu tak, aby se mohlo začít s přepojováním. Jenom vypuštění vody trvalo asi 2 hodiny. Na místě bylo několik týmů pracovníků, kteří vyvinuli značné úsilí, aby byl dopad na naše odběratele co možná nejmenší. Komplikací bylo mnoho. Skládat tak velké kusy armatur není žádná legrace. Do toho se na vás ze všech možných koutů valí voda. Podařilo se! Ráno se mohlo začít napouštět, tlakovat a první odběratelé už měli vodu. Vodovodní síť ve Kdyni je opravdu rozlehlá, a tak se jí mnozí dočkali až po několika hodinách. Po celý den naši pracovníci prováděli průběžně odkalování, a dokonce museli řešit poruchu na jednom menším řadu, která byla způsobena neopatrností pracovníka firmy provádějící výkopové práce. Tato porucha prodloužila potřebný čas pro znovuzprovoznění vodovodu o několik hodin. Na několika místech jsme se potýkali se vzduchem v potrubí, který jsme dostávali ven několik dní po odstávce. Vzduch ve vodě způsobuje mléčný zákal. Po odstátí vody mizí.

Další důležitou operací bylo v následujících dnech umístění armaturní šachty

Stav starého potrubí – ocel DN 300 – červenec 2025

Příprava armatur litina DN 250 na suchu – červenec 2025

v prostoru křižovatky u Škarmanky. Mnozí z vás byli svědky stěhování šachty obrovským jeřábem. Zde byly značné výkopové práce, které nebylo možné provést bez úplného uzavření této křižovatky. Mnozí z vás se jistě divili, kolik toho v podzemí vlastně vede a jak se vše kříží.

Po přepojení vodovodu v šachtě už byl vodovod téměř kompletně hotový a provádějící firma se mohla věnovat dalším činnostem na přípravě vozovky. V první etapě byl prováděn úsek od centra vodní zábavy po hasičskou zbrojnici. Před pokládkou asfaltových vrstev bylo bohužel zjištěno jedno nefunkční šoupě na novém vodovodním řadu. V době montáže bylo funkční. Bylo nezbytné jej vyměnit. To znamenalo znovu přerušit dodávku vody v celém městě, ale nedalo se jinak. 19. srpna tedy došlo k další nepříjemné noční odstávce. Příčina poruchy se šetří. Šoupě bylo zasláno výrobcí k provedení expertízy.

V době psaní tohoto článku se pokračuje v pracích na podkladních vrstvách vozovky v úseku od hasičské zbrojnice po Škarmanku. Všem nám přeji, aby se to obešlo bez velkých komplikací a dalších odstávek. V listopadu by měla být celá stavba hotova a věřím, že z ní budeme mít všichni užitek.

Co nás čeká dál? Při stavbě bylo zjištěno, že stav vodovodu není dobrý ani ve směru k vodojemu. V blízkém horizontu je proto třeba uvažovat o jeho výměně. Dále nás čeká již naplánovaná rekonstrukce průtahu městem – ulice Klatovská a Masarykova. I zde bude řešena výměna vodovodu, kanalizace a nová dešťová kanalizace. V neposlední řadě intenzifikace ČOV Kdyně, výstavba kanalizace ve Starci a její napojení na ČOV. Ale o nich a dalších plánovaných akcích podrobněji třeba někdy přistě.

Děkuji všem provádějícím firmám za spolupráci.

Ing. Václav Opat,
jednatel VaK Kdyně s.r.o.

OSVOBODITEL, KTERÝ MILOVAL ZÁPADNÍ ČECHY 120. VÝROČÍ NAROZENÍ PHILIPA DE WITT GINDERA

19. září uplynulo 120 let od narození osvoboditele našeho města, statečného člověka Philipa De Witt Gindera. „Colonel Ginder“, jak bývá ve Kdyni dodnes titulován, se narodil roku 1905 v Plainfieldu, v americkém státě New Jersey rodičům Grantu De Witt Ginderovi a Emmě Edith Troxell Ginder.

Vyrůstal ve Scrantonu v Pensylvánii; absolvoval tamní střední školu Scranton Central High School, byl aktivním studentem – stal se předsedou maturitního ročníku, vedoucím fotbalového týmu a předsedou atletické asociace školy.

Mladý Philip vystudoval vojenskou akademii ve West Pointu a stal se profesionálním vojákem. Během druhé světové války se účastnil vylovení v Normandii na Den D. Patřil mezi první důstojníky svého pluku, kteří vstoupili na věhlasnou a krvavou pláž Omaha – místo, které se stalo symbolem odvahy a obětí tisíců spojeneckých vojáků.

Na podzim téhož roku vedly jeho kroky k další krvavé kapitole druhé světové války – do **Hürtgenského lesa**. Právě zde, 28. listopadu 1944, v čele své jednotky dobyl německé město v těžkých bojích, tzv. dům od domu. **Do útoku vyrazil ozbrojený jen pistolí a granátem a svou osobní odvahou strhl muže k vítězství.** Za tento čin obdržel vysoké vyznamenání **Distinguished Service Cross**, druhé nejvyšší americké vojenské vyznamenání za statečnost v boji (hned po Medaili cti – Medal of Honor).

„Bez ohledu na vlastní bezpečí a ozbrojen pouze pistolí a granátem postupoval plukovník Ginder odvážně vpřed, vedl své muže do města navzdory prudkému odporu nepřítelů. Během krutých bojů dům od domu, které následovaly, se díky své osobní odvaze a vůdčím schopnostem stal inspirovacím příkladem pro své muže a zásadně přispěl k úspěšnému splnění mise...“ Tolik z oficiální citace k udělení ceny (zkráceno).

KDYNĚ OSVOBOZENA!

Dne 5. května 1945 vstoupil do Kdyně 9. pěší pluk 2. pěší divize USA vedený plukovníkem Philipem De Witt Ginderem. Osvobození města připomínají nejen vyprávění pamětníků, ale i dobové fotografie. Na záběrech je zachycen plukovník Ginder, „osvoboditel Kdyně“, přijímající poctu obyvatel, kteří se tehdy vděčně shromáždili na náměstí.

O tom, jak si lidé svého osvoboditele vážili, svědčí i to, že tehdejší Národní výbor v Rokycanech, které rovněž Filip De Witt Ginder osvobodil, poslal dopis až do vzdáleného Tokia, kam byl plukovník v rámci své práce po válce vyslán. Jeho odpověď

pak v září 1947 otiskl deník *Svobodný směr*. V dopise Philip vzpomíná na československou pohostinnost, s obdivem píše o dárcích, které obdržel poštou, a vyjadřuje naději, že mu vlády obou zemí v budoucnu umožní pracovní návrat do naší vlasti.

Ani Kdyně nezůstala s poválečnými poctami pozadu a tiskem se nesla zpráva, že v květnu roku 1947 byla na budově radnice odhalena bronzová pamětní deska věnovaná našim osvoboditelům. Odhalení desky provázela velká sláva: „... **Imposantní průvod malého města Kdyně, zářící pestrostí barev českých a slovenských praporů, smíšený s barvou uniforem našich legií, Sokolů, hasičů a skautů a doplněný dlouhou řadou občanstva, prošel s vlajkami americkými a československými vyzdobenými ulicemi na místo slavnosti před kdyňskou radnicí...**“ Květnový *Svobodný směr* z roku 1947 přináší podrobnou zprávu o celé události, během níž v jejím závěru zahrála hudba československou a americkou hymnu. Philip De Witt Ginder byl jmenován čestným občanem města Kdyně.

Jeho přání vrátit se do našich končin se splnilo. V letech 1949–1951 působil v Praze jako vojenský atašé. Monitoroval politicko-vojenský vývoj a zastupoval Spojené státy v době, kdy Československo stále více přecházelo do sovětského vlivu. Ocitl se tak přímo uprostřed rané studené války a narůstající komunistické propagandy.

Jeho jméno se objevilo v inscenovaném procesu s americkým novinářem agentury Associated Press Williamem N. Oatisem,

zatčeným v Praze 23. dubna 1951. Oatis byl donucen k „přiznání“ a ve své výpovědi zapletl do údajné špionáže řadu západních diplomatů, mezi nimi i plukovníka Gindera. Americké ministerstvo zahraničí označilo proces za „směšnou karikaturu spravedlnosti“ a v USA byl vnímán jako typický příklad vykonstruovaného politického soudu.

V Československu naopak **komunistický tisk a rozhlas rozjeli obrovskou propagandistickou kampaň**, která nejen z plukovníka Gindera udělala „amerického špiona“. Oatisův výslech vedl prokurátor Urválek, jehož jméno je nechvalně proslulé v procesu s **Miladou Horákovou** či **Rudolfem Slánským**. V celém případě ve skutečnosti šlo o součást cíleného konstruktů, jehož cílem bylo zdiskreditovat Spojené státy a jejich diplomaty v poválečném Československu. Ginder ani Oatis špiony ve skutečnosti nebyli. Tento proces byl mezinárodně velmi sledovaný a stal se symbolem propagandistických praktik komunistického Československa v raném období studené války.

POVÁLEČNÁ KARIÉRA

1946–1949 – studoval na **National War College** a působil ve štábu generála **Douglaše MacArthura** v Tokiu (Far East Command).

1949–1951 – vojenským atašé **USA v Praze**

1951–1952 – velitelem **6. pěšího pluku** dislokovaného v **západním Berlíně**.

1953 – velitel **45. pěší divize v Korejské válce**, kde byl povýšen na **generál-majora (Major General)**.

Po Koreji velel ještě dalším jednotkám a základnám (např. Fort Polk, Fort Riley). Do výslužby odešel podle archivních materiálů v roce 1963.

Za svou celoživotní službu byl Philip De Witt Ginder vyznamenán řadou významných ocenění za statečnost i zásluhy. Mezi nejvýznamnější patří **Distinguished Service Cross** a **Silver Star** (za hrdinství v boji), dále **Legion of Merit** a **Bronze Star**, stejně jako **Purple Heart** za zranění v boji. Získal i zahraniční pocty, včetně **francouzské Légion d'honneur** a **Croix de guerre**, a je držitelem **Československého válečného kříže 1939–1945**.

OSOBNÍ ŽIVOT

Philip byl dvakrát ženatý. Jeho první manželkou byla Martha Calvert. Vzali se v roce 1933 v kalifornském San Diegu a měli spolu dvě dcery – Jean a Louise. Manželství skončilo rozvodem v roce 1945.

Jeho druhou ženou se stala Jean Van Kirk Dalrymple (1902–1998), známá newyorská divadelní producentka a spoluzakladatelka New York City Center. S Ginderem se seznámili v roce 1951 v Berlíně, když na pověření amerického ministerstva zahraničí koordinovala účast USA na Berlin Arts Festival. Vzali se 1. listopadu 1951 v Danbury (Connecti-

cut). Manželství trvalo až do Ginderovy smrti v roce 1968. Děti spolu neměli. Jean byla významnou osobností amerického kulturního života. Zemřela v roce 1998.

Philip De Witt zemřel **7. listopadu 1968** v New Yorku, v **Trafalgar Hospital**, příčinou bylo **krváčení do mozku**. Pohřben je na hřbitově **West Point Cemetery**, **odpočívá zde po jeho boku i jeho druhá žena**.

PŮVOD INFORMACÍ:

Poděkování za pomoc s nasměrováním, sběrem dat a informací posílám daleko za hranice Evropy: paní Kristyn Crossley, archivářce Eisenhower Presidential Library & Museum, Lori Norris z National Archives a paní Hélène z NARA (National Archives and Records Administration)

Fond Eisenhowerovy knihovny věnující se F. De Witt Ginderovi čítá přes 5 000 stran a přibližně 4 000 položek, mapuje především zlomová léta Philipovy kariéry (1945–1954). Na dálku je to nad lidský výkon dopodrobna probádat celý Ginderův bohatý kariérní život, přesto se podařilo trochu těch informací, které připomenou osobnost kdyňského osvo- boditele z roku 1945, získat.

DALŠÍ ZDROJE:

Vojenská síň slávy (Military Hall of Honor) – záznam o Philipu De Wittu Ginderovi

Kongresová knihovna (Library of Congress) – vojenské archivy

Národní správa archivů a záznamů (National Archives and Records Administration – NARA)

Vojenská akademie Spojených států ve West Pointu (U.S. Military Academy Archives)

Eisenhower Presidential Library – „**Philip De Witt Ginder: Papers, 1927–68**“, kde je uvedeno: *Senior Military Attache, Prague, Czechoslovakia, 1949–51; Commander, 6th Infantry Regiment, Berlin, 1951–52; Commander, 45th Infantry Division, Korea, 1953.*

Oatis – Politické procesy“ [online]. Dostupné z: Národní archiv ČR: Digital Research Room – Archival Records On-Line, <https://www.nacr.cz/en/for-public/research-room/digital-research-room-archival-records-on-line/political-trials/oatis> [cit. 5. 9. 2025]

iRozhlas. *Zdigitalizované záznamy procesy 50. let komunismu – Oatis*. Dostupné z: https://www.irozhlas.cz/veda-technologie/historie/zdigitalizovane-zaznamy-procesy-50-let-komunismu-oatis_1812150711_pak?utm_source=chatgpt.com [cit. 5. 9. 2025]

S úctou na život „našeho Colónela Gindera“ vzpomněla Bc. Jana Podskalská ředitelka MKS „Modrá hvězda“ Kdyně.

HANA ŠTĚPÁNKOVÁ – ŽENA, KTERÁ PRO NÁŠ KRAJ MNOHO UDĚLALA

V letošním roce si připomínáme 135. výročí narození Hany Štěpánkové – spisovatelky, publicistky a neúnavné kulturní pracovnice, která celý svůj život věnovala rodnému Chodsku a Kdyňsku. Narodila se 20. srpna 1890 v Maškově Mlýně u Chodské Lhoty do početné mlynářské rodiny.

S celou svojí rodinou byla spojnicí vedoucí za poznáním kraje, literatury, krásy jazyka a pevných kořenů k domovu a širému kdyňskému regionu.

„Už jako děvčátko chodila s panem učitelem Jindřichem Jindřichem sbírat po celém Pocínovicku písně, koledy a poudačky. Mnohde by mu nic nevyprávěli, ani nezapívali, kdyby s ním nešla „dívča Maškojc“. Také profesoru Dr. Janu Fr. Hruškovi vydatně pomáhala v jeho národopisných snahách a při přípravě chodského slovníku.“

Tak na Hanu Štěpánkovou vzpomínal Jan P. Holý, historik a badatel, v regionálním tisku v roce 2000, v rámci vzpomínky na 110. výročí jejího úmrtí.

Celý náš kraj si v letošním roce připomíná úmrtí Jindřicha Šimona Baara, chodského velikána. Věřím, že znalci a milovníci tohoto slavného spisovatele vzpomenu i manžele Štěpánkovy.

Byli totiž pořadatelé a vykonavatelé jeho pozůstalosti a do konce svých životů

připomínali jeho tvorbu. Po jejich smrti tak se stejnou úctou, pokorou a odborností činila jejich dcera Jaroslava spolu se starším bratrem Miroslavem.

Albert Pražák vykreslil ve své hluboce uctivé vzpomínce Hanu Štěpánkovou takto: „Hudební skladatel Jindřich Jindřich viděl v ní příkladný typ moderní ženy uvědoměle zaměřené ke službě v kraji.“

J. Š. Baar pokládal ji za nejlepší znatelku Chodska a podnikatelku důležitých krajových úkolů.

Archivář Teplý vítal její zvědavý nepokoj doléhající v chodských věcech do knihoven a archivů. Profesor Hruška podívoval se jejím smyslu pro řeč a lidové podání.

Podobna Boženě Němcové chodila Hana Štěpánková široko daleko po chodských dědinách a chalupách a všady donášela zájem, poučení a úsměv. Jiskrným černým okem, vlnajícím havraním vlasem, přívětivým hlasem, s kyticí lučních květů v ruce připomínala opravdu paní komiksarku Němcovou, jak tudy putovala po vsích o několik desítek let dříve.

Hana byla tvrdá a pevná v obhajobě národních práv jako Jiráskovi Psohlavci. Připadala nám jako strážkyně ducha hranic, zvláště v druhé světové válce, kdy nám Němci sáhli na pohraničí a urvali i kus Chodska. Na řečnické tribuně

i v soukromých a veřejných rozhovorech šířila poznání a lásku k nejmalebnejšímu koutu západních Čech.

Nebylo na Chodsku snad místa, aby na něm několikrát nesestála, aby se nezahlobala nad jeho fyzickou i duchovní podstatou a aby se neponořila do jeho dějin, mravů a zvyků, řeči i lidového umění.

Nebylo snad domu, aby do něho nevěšla, aby se na člověka nezařadila s porozuměním. Nebylo snad kroje, aby ho neoblékla, písně, aby ji nezapěla, tance, aby ho byla nezachytila tanečním krokem.

Nebylo ani horského pásma a panoramatu, aby k němu nevzhlížela s obdivem, nebylo stezky, aby se po ní nerozběhla, nebylo jevu v přírodě a v lidech, aby se nad ním nezamyslíla.

Vše, co se psalo o Chodsku v jejím období, šlo zkrátka a prostě její hlavou i rukou. Přichází do Kdyně měli v ní bohatý a osvěžující zdroj poučení. Poznala ji většina lidí, kteří Kdyni prošli. Na Kdyňsku a na Chodsku byla bezpečně a jediná cesta: k Haně a Jaroslavovi Štěpánkovým.“ Tolik Albert Pražák.

Svou prací, oddaností a vroucí láskou k domovu dokázala probouzet v lidech hrdost na rodný kraj, smysl pro krásu a sílu mravních hodnot. Za časů, kdy spolu s manželem Jaroslavem kulturně a spole-

čensky působili ve Kdyni a v širém okolí našeho města, se právě Kdyně stala vyhledávaným místem a centrem zájmu mnohých osobností ze světa kulturního a uměleckého. U Štěpánkových se scházela skutečná literární, umělecká a morální elita. Právě tady u nás ve Kdyni.

Jsem moc ráda, že jsme se u pomníku mohli setkat s vnučkou Hany Štěpánkové, s paní Märzovou, a pravnučkou paní Kuželíkovou a v doprovodu pana faráře a paní Ing. Kramlové z MěÚ Kdyně tak tuto výjimečnou ženu vzpomenout. Připomenout si ty Zkazky lidem na Kdyňsku a Domaž-

CO SE DĚJE VE „HVĚZDĚ“

OPRAVA JEVIŠTĚ KINA

Koncem června začala dlouho plánovaná oprava kina, na kterou jsme několik let šetřili prostředky. Budova už zásah nutně potřebovala. Po loňském podřezání foyer kvůli vlhkosti a plísním, které byly v minulosti řešeny velmi nešťastně (překrýváním koberci), se letos podařilo provést rozsáhlé sanační práce uvnitř celého objektu a vybudovat nové dřevěné jeviště.

Současně byly upraveny konzole a radiátory včetně dopojení na topný systém. V říjnu nás čeká třetí fáze sanačních opatření, tentokrát z venkovní části budovy kina. Provoz kina bychom chtěli znovu spustit od poloviny října, zatím však v provizorním režimu. Část zdi v sále i foyer zůstane do výšky zhruba jednoho metru odkrytá, aby mohly efektivně vysychat. Aby pohled na obnažené zdi nepůso-

licku, které nás vedou zpátky Ke kořenům a to Cestou poznané pravdy.

Setkání bylo velmi hezké, plné milých emocí, vzpomínek i úsměvů. Mně osobně utkvěla v paměti vzpomínka paní Märzové:

„Babička byla moc hodná. Děkala malé pytlíčky s dobrotami a věšela je chudším lidem na kliku od dveří.“

Život a práci Hany Štěpánkové můžete uctít i vy, třeba při procházce kolem kostela. Její pomník rozhodně nepřehlédnete. Nachází se nedaleko hlavní brány, vlevo u hřbitovní zdi. Na první pohled zaujme svou netradiční hrobovou deskou. Tu komunisté na poslední chvíli zakázali umístit na dům v Komenského ulici, a tak byla dána na hrob a je tam dosud.

Dům v Komenského ulici obývají už sto let potomci manželů Štěpánkových. Dnes je svědkem návštěv, setkávání i tvorby těchto dosud nenahraditelných osobností.

Paní Štěpánková zemřela předčasně, přesto žila naplněný život a vykonala tolik, co mnozí nevykonají, i když žili životy dva.

V rámci výročí paní Hany Štěpánkové se uskuteční ještě jedna milá vzpomínka.. Své dveře otevře milovaný pohádkový Dům v kožichu. V chodském kroji, krásnou přirozenou chodštinou příběhy z pera Hany Štěpánkové přečte Martina Pinčová z Mrákova, nositelka, milovnice a obdivovatelka regionální kultury, zpěvačka s obdivem k dědictví předků.

Našla jsem v jedné dobové novině pár spisovatelčiny myšlenky. A tak mi dovoluji tuto připomínku zakončit jejími slovy.

*BUĎTE LIDMI TĚLESNĚ A DUŠEVNĚ
KRÁSNÝMI, HARMONICKÝMI,
KTEŘÍ MAJÍ RÁDI: BOHA, PRAVDU,
DOBRO, KRÁSU, MRAVNOST, PRÁVO,
SVOBODU A BRATRSTVÍ.
DOBŘÍ LIDÉ JSOU SILNÍ. JDĚTE
BOHU I SLUNCI BLÍŽ! ZACHOVEJME
SI PO CELÝ ŽIVOT ÚSMĚV
A PÍSNIČKU!*

*S úctou a poděkováním
za možnost osobního setkání
s paní Märzovou a paní Kuželíkovou
Bc. Jana Podskalská
ředitelka MKS „Modrá hvězda“ Kdyně*

Na opravách se podílely firmy Alstav, Zednictví Dufek z Brnířova a Tesařství Martin Houdek z Němčic. Velkou pomoc poskytli také zaměstnanci Modrá hvězda Kdyně, kterým patří poděkování za vytrvalost a obětavou práci. Zapomenout nesmíme ani na pana Karla Šlajse – „vodaře“, jehož zlaté ruce nám ušetří spoustu starostí i peněz.

Po novém roce **plánujeme úpravu vstupní části kina** a završení celého zámeru – **dovést naše kino k jeho plné digitalizaci**. Jsme totiž posledním kinem v širokém okolí, které dosud není plně digitalizované, což s sebou nese řadu komplikací a ubírá návštěvnickému komfortu. Vě-

řim, že v rozpočtu pro příští rok zřizovatel uvolní potřebné prostředky na zakoupení nové projekční technologie tak, abychom obstáli v konkurenci ostatních kin v okolí.

Na financování oprav se podílí město Kdyně a především naše příspěvková organizace, která cíleně shromažďovala zisk a úspory z předchozích let právě na tuto rekonstrukci. Děkujeme vedení města za příkladnou spolupráci a partnerský přístup a všem firmám a pracovníkům, kteří se na opravách podílejí, za profesionální přístup a skutečně řemeslnou kvalitu své práce.

Snažíme se náročnou finanční situaci zvládnout tak, abychom co nejméně ome-

zovali kulturní programovou nabídku. Přesto v letošním roce bude adventní program o něco méně „nabitý“. Věříme však, že i přes drobné omezení si naši návštěvníci konec roku spolu s námi užijí v krásné adventní atmosféře. Tímto připojuji poděkování všem divákům, kteří k nám už pravidelně jezdí, vyhledávají naši nabídku. Zisk z prodeje vstupenek činí rovněž podstatnou část peněz, které nyní můžeme investovat do rekonstrukce kina.

*Za „kulturně-kinařský“ tým
Bc. Jana Podskalská, ředitelka MKS
„Modrá hvězda“ Kdyně*

NOVINKY V INFOCENTRU

V úvodu turistické sezóny jsme připravili novou propagační koncepci, která měla za cíl netradičním způsobem propagovat naše turistické cíle, region a naše infocentrum, jehož cílem je rovněž získat návštěvníky krásného Muzea příhraničí.

PIVO KORÁB

S pomocí Městského pivovaru Domažlice jsme oblékli **domažlické pivo do kdyňského kabátku**. Na pomoc jsme si přizvali talentovanou Šárku Zavadilovou z Domažlic, která vytvořila originální pivní etiketu piva Koráb. To se během prázdnin stalo žádaným turistickým suvenýrem i dárkem k narozeninám, svátkům, oslavám. **Pivo Koráb** u nás lidé najdou už ve stálé nabídce, stejně tak si jej budou moci návštěvníci zakoupit i při svém výslapu na horskou chatu. Připravujeme ještě jednu zajímavou „limitku“, která se na pultu infocentra objeví počátkem prosince.

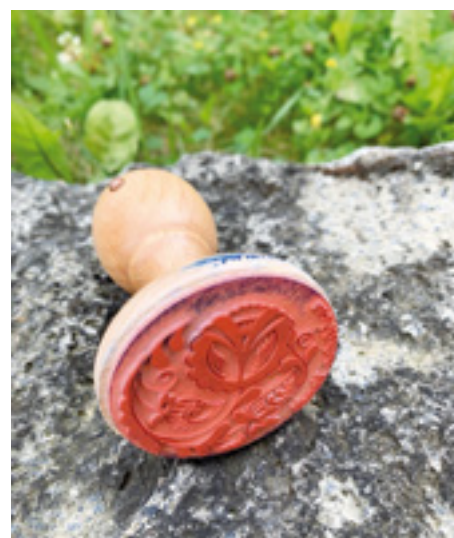
REGIONÁLNÍ LEDNICE

Ruku v ruce s pivem Koráb vznikla **regionální lednice**. Čím jiným vyplnit „fochy“ v lednici, která byla původně určena pro pivo, než tím, co má smysl – **regionálními produkty**. Tady přes kopec vyrábí **rodina Weberova z Brnířova** sýry, kefíry a další mléčné výrobky z mléka vlastní produkce, tu přes dva kopce **rodina Jakoubkových z Pocinovic** prodává hovězí maso pocházející z vlastního chovu zvířat, která vyrůstají v ekologickém prostředí a jsou chována s láskou a respektem. **Farma Hájek** se stejným způsobem chová ke slepičkám, které ač v halách, mají důstojný život. Zrodil se nápad **sdíleného prostoru**, v němž místní a přespolní výrobci nabízejí svoje produkty. A tak vzhůru k nám **do ička pro vajíčka!** A když vejce, pivo, maso na polévku i omáčku, tak i skvělé **Čendovy uzeniny z Klenčí pod Čerchovem**. Najdete u nás klobásy, paštiku, uzený sýr, naložený hermelín, vynikající špek, maso ve vlastní šťávě a spoustu dalších dobrot.

Regionální lednici najdete v chodbě Turistického informačního centra. **Vznikla a je provozována v souladu se zákonnými a hygienickými normami, vznik a průběh byl, je a bude konzultován s pracovištěm hygieny.**

REGIONÁLNÍ ŠPAJZ

Když lednice, tak špajz. Mezi poli a loukami **rodina Prokešových z Maxova** chová včely a vyrábí nejen med, ale mnoho dalších výrobků obsahujících včelí produkty. Najdete u nás tedy široký **výběr medu**: lesní, pastový, slunečnicový, květový, akátový, lipový, dále v nabídce máme **propolisový sprej, tinkturu**. Špajz nabízí i **výrobky místního Chilli Náčelníka Radka Čejky – omáčky k masu, pikantní semínka, sušené maso**. Nápad regionálního špajzu podpořila i chodská perníkárka, paní Lidka Fliegelová, najdete u nás tedy krásné **perníčky z Chodska**.

Nově jsme přidali i **koření od Antonína**. Připravili jsme pro vás klasiku – koření na svíčkovou, do povidel, na štrůdl, do těstovin, na guláš, do pomazánek, na pečený čaj a mnoho dalšího.

S podzimní nabídkou přijde i možnost zakoupit **brambory z farmy Hájek**. Nabídka našeho špajzu půjde ruku v ruce s obdobím roku, a tak se můžete těšit i na praktickou zimní a vánoční sadu koření na dárky či vaření.

REGIONÁLNÍ POLICE

Rozšířili jsme nabídku regionální literatury. Najdete u nás knihy nejen z Nakladatelství Českého lesa, publikace regionálních autorů, příběhy z Českého lesa i Šumavy. Na své si přijdou i malí čtenáři, které kvalitní dětské knížky **seznámí s řemesly, historií, ročními obdobími, přírodou**. Děti mohou pomocí knih nakouknout do tajů včelařství, objevit zákoutí a fungování muzeí, zjistit jaké stopy zanechávají zvířátka, ponořit se do dětských židovských příběhů. Od poloviny listopadu bude knižní nabídka rozšířena o další skvělé knihy a knížky, o které si děti mohou napsat Ježíškovi.

PRAKTICKÉ TURISTICKÉ SUVENÝRY

Samostatnou informací si zaslouží ucelený program propagace horské chaty Koráb. Dominantou mezi suvenýry se o letošní sezóně staly propagační předměty s korábským logem.

Jak vzniklo nové logo horské chaty Koráb

Nápad se zrodil ve chvíli, kdy ilustrované desky – jindy zdobící strop Korábu – dočasně sejmuté a opřené o zeď čekaly skromně na svůj návrat. Tehdy přišla myšlenka, kterou už nešlo zahnat: uchovat jejich krásu, původní podobu i práci rukou, které se na výzdobě před více než 80 lety podílely. Protznout minulost se současností a vtisknout kořeny chaty s rozhlednou do nového loga, které tuto dominantu budou provázet do další éry.

Myšlenka se setkala s ohlasem a výtvarnice Šárka Zavadilová nám obrázky citlivě převedla do grafické podoby tak, abychom lehce mohli symbol aplikovat tam, kam potřebujeme. Dnes logo provází nejen turistické razítko, ale objevuje se na běžných turistických předmětech jako jsou trička, pивní sklenice, samolepky, placky, ponožky, plecháčky, lahve na vodu, turistické hrnky s karabinou.

Trocha tajuplného hledání

Do současných dní se snažíme dohledat co nejvíce podrobností o původu těchto maleb – jejich autora i okolnosti vzniku. Každá nová informace pomůže ještě více porozumět příběhu, který pomocí loga chceme vyprávět.

Jisté je, že ilustrovaných stropních desek bývalo více. Některé však bohužel padly za oběť necitlivé rekonstrukci v 80. letech – byly rozřezány na menší části a použity jako výplň dýchových panelů stropu a zdí.

Naštěstí současnou rekonstrukci provádějí lidé, kteří nejen ovládají své řemeslo, ale mají také respekt k minulosti a práci svých předchůdců. Jeden z řemeslníků,

pan **Karel Houdek**, si povšiml, že v deskách z osmdesátých let se skrývají části, které do nich nepatří a tu a tam je vidět barevná ilustrace. Podařilo se mu je vyříznout a tím získat soubor úloмок původních malovaných desek.

Na jednom z nich je patrný nápis „... *tová – Císlar*“. Můžeme zatím jen domýšlet, která dáma pomáhala jistému panu Císlarovi (byl to Jan, Jakub nebo Antonín?) s realizací maleb. Archivní prameny nám toto tajemství zatím neodhalily a v dostupných informacích jsme také nic nenašli – v rukou jsme však mohli držet originál nákresu těchto původních obrazů. Třeba nám někdo z pamětníků či znalejších této historie poradí. Byli bychom rádi.

Osud úloмок by byl zpečetěn, nebýt pana Houdka. Díky němu ale jejich cesta nekončí – kousky desek čeká návrat na korábskou chatu. V jaké podobě a kdy k tomu dojde? To už bude další z **korábských příběhů**, který vám jednou povpráví paní místostarostka **Věrka Říhová**, v jejímž srdci se nápad zrodil.

ČTVRTKY V MUZEU ANEB ZA VĚHLASEM ARADECORU S MILADOU HYNKOVOU

Poslední červnový čtvrtek mezi nás zavítala **paní Milada Hynková**, výtvarnice, zachránkyně a propagátorka výtvarné techniky zvané **aradecor**. Paní Milada usedla v křesle pro hosta spolu s **výtvarníkem Václavem Sikou**, který se pro toto odpoledne stal moderátorem a zkušeně nás provedl věhlasnou uměleckou érou kdyňské výtvarnice. Milada Hynková se kromě aradecoru zabývala také textilní koláží a výrobou loutek, které jsme si na místě mohli rovněž prohlédnout.

Byli nám milými a vzácnými hosty, které si přišlo poslechnout mnoho zájemců. Dozvěděli jsme se spoustu zajímavostí ze života paní Hynkové a smekli jsme pomyslný klobouk před její houževnatostí, vykonanou prací a láskou ke své práci.

Aradecor je technika tvoření obrazů vyskládáním vlny na netkanou textilii. *Tvoří se na strojích, které dostaly jméno podle bájně přadleny – Arachné. Jejich vynálezce byl František Slégl, akademický malíř, zaměstnanec kdyňských strojíren, který v roce 1967 získal patent na výrobu netkaných textilií. Aradecor je dodnes světovým unikátem a Milada Hynková je tedy nesmazatelně zapsána do historie této umělecké tvorby.*

MAXÍKOVA DOBRODRUŽA ANEB LÁSKA K RODNĚMU KRAJI ZAČÍNÁ ZA HUMNY.

Vzhůru na Koráb!

V létě jsme se vydali na několik malých poznávacích výletů po našem okolí. Na procházky letní přírodou a za zážitky

nás vzal lvíček Maxík, patron kdyňských dětí. První výšlap vedl na Koráb. Krásnou přírodou, loukami a cestami nás vzal **korábský srdecař a milovník výšlapů Pája Sauer s kamarádem Karlem Červenkou**. Připravili pro děti poznávací trasu a povídání. Po příchodu do cíle skupinku čekalo překvapení. Pan starosta dětem natočil, tak jak slíbil, první korábskou limonádu. Rodiče a děti tedy mohli být mezi prvními, kdo krásy zrekonstruované restaurační části chaty spatřili. Venku u nového ohniště se rozvoněly buřtíky. Ještě před tím ale naši průvodci naučili děti rozdělat ohýnek pomocí křesadla. To byl zážitek! Jak to na správných pochoďácích bývá, trochu jsme se zapotili, trochu jsme se ušpinili, hodně jsme si to užili a taky jsme krapet zmokli.

Tajemství staré lucerny aneb skautská cesta za světlem

S pomocí prapoříšských skautů, jejich vedoucí Dančí Cvachové a malých benjamínků se naše druhé červencové Maxíkovo dobrodružstvo proměnilo v nezapomenutelnou procházku plnou zábavy – a to i navzdory tomu, že počasí nám tentokrát vůbec nepřálo.

I když nebe ronilo proudy slz, za skautským dobrodružstvím se vydaly nejen místní rodiny, ale i nám dosud neznámí výletníci ubytovaní na Hájovně. Společně jsme poznali malebnou farní budovu, nakoukli do jejich skrytých zákoutí, vyslechli příběh staré lucerny a vydali se na cestu plnou milých úkolů.

Obklopeni zkušenými skautskými benjamínky jsme nakonec dorazili až k cíli, kde na nás čekal opravdový poklad v podobě sladkých dobrůtek. A ti nejstatečnější si **po návratu na faru dokonce opekli buřtíky – a to i přes neustálou nepřítel**

počasí.

Pohádka z pastvin aneb tam, kde lišky dávají dobrou noc

Třetí Maxikovo dobrodruží nás tentokrát zavedlo mezi pole, louky a pastviny – k dobrým lidem na statek. Vlákem jsme se nechali dovézt krásnou krajinou do nedalekých Pocinovic, kde nás už u vrat vítala paní Jakoubková, maminka tří kluků – Štěpánka, Petříka a Honzíka. Ti nás hned s úsměvem pozvali dál a nebylo divu – měli pro nás připravený hezký program.

Ukázali nám kravičky i malý posed uprostřed zahrady, kde na děti čekal první úkol: přiřadit shozy divoké zvěře a uhodnout, kterému zvířeti patřilo dané paroží. Úkolů byla plná cesta až k pocinovskému skalnímu jezírku. Tentokrát panovalo pořádné horko, ale naše průvodkyně Pěťa Jakoubková myslela na všechno – cestou byly připravené kousky chlazeného melounu, minerálky a u jezírka na děti čekal sladký poklad – domácí bublanina.

A tím zábava zdaleka nekončila. Pekly se buřtíky, děti běhaly po lese, schovávaly se v příkopech, lezly na posedy a obje-

vovaly okolí. Petřík, Štěpka a Honzík se postarali o spoustu smíchu a rošťárniček. Ukázali dětem sklady obilí, hospodářství, zemědělské stroje, i to, jak se nahazuje prut na ryby.

Zpátky do Kdyně nás zase odvezl vláček, který si to tu, pro nás už známou, krajinou šněroval ve svém tempu. Ten večer jsme všichni usnuli hned po večerňičku.

Lviček Maxík děkuje všem našim průvodcům, kteří si našli čas a bez nároku na honorář podpořili krásnou myšlenku, kterou v sobě nesou Maxikova dobrodruží – setkávat se, poznávat svůj domov a okolí a prožívat zážitky s kamarády, ať jsou malí, velcí nebo třeba čtyřnozí. Pac a pusu, kamarádi! 🐾

Jo a málem bych zapomněl! Ještě jedno poděkování – tentokrát patří panu starostovi. Přestože byl mimo Kdyni, neváhal urazit hodinovou cestu „na otočku“, jen aby mohl dětem, které zdolaly výšlap na Koráb, odemknout dveře chaty a v ní načepovat slíbenou limonádu. A to se cení!

Vladka Kučerová,
Hana Levá Ivaníková,

AKCE POŘÁDANÉ MKS „MODRÁ HVĚZDA“ A TIC KDYŇĚ

první
Antidiskotéka
S JANEM REJZKEM bez Jiřího Černého
8. ŘÍJNA 2025 | MKS "MODRÁ HVĚZDA" KDYŇĚ
19.00 HOD

4. KONCERT SEZÓNY 2025 KPH KDYŇĚ
HUDEBNÍ PERLY
PRO KLAVÍRNÍ TRIO
24. 9. společenský sál Sokolovna KDYŇĚ
začátek v 19.00 hodin

mkskdyne.cz
CHRISTMAS PARTY
Alles-IO Špunt Kor-Nellia Special guest
19. 12. 2025
Sokolovna Kdyň START: 19:00

MKS "MODRÁ HVĚZDA" KDYŇĚ
VÁNOČNÍ KONCERT 2025
JANEK LEDECKÝ & BAND
15. PROSINCE 2025 19.00 HOD KDYŇĚ
PŘEDPRODEJ OD 14. ÚNORA 2025
NA WWW.MKSKDYNE.CZ
V SÍTI WWW.TICKETLIVE.CZ
A NA POKLADNĚ INFOCENTRA VE KDYŇI

MKS "Modrá Hvězda" Kdyň
Milá setkání
legendární televizní divadelní, filmový a rozhlasový herec v křesle pro hosta u známého televizního moderátora Jiří Vaníčka
PETR KOSTKA
14. ŘÍJNA 2025 | KINO KDYŇĚ 19.00 HOD

MKS "MODRÁ HVĚZDA" KDYŇĚ
MŇÁGA ŽĎORP
17. 10. 2025 | KDYŇĚ
SPOLÉČENSKÝ SÁL SOKOLOVNY
PLATÍ 9. 4. - 9. 7. 2025 PRVNÍ VLNA VSTUPENEK 360,- Kč
NEBO DO VYPRÁDÁNÍ KAPACITY

Jakub **SMOLÍK** S KAPELOU
29. 10. 2025 od 19:00 hod. Sokolovna KDYŇĚ
předprodej vstupenek: pokladna Infocentra Kdyň, tel.: 608 438 118
on-line: www.mkskdyne.cz

ČESKÝ VARHANNÍ FESTIVAL 2025 / 19
Kdyň
kostel sv. Mikuláše
neděle 26. září 2025 v 18:30 hodin
Vladimír Roubal / varhany

PO STOPÁCH FALEŠNÉ HRANICE
sobota 4. 10. 2025
13.00 h. sraz ve Věšrubech u obchodu

Maxík na Korábu

AHOJ KAMARÁDI,

DNES PRO VÁS MÁM TIP NA MOC PĚKNÝ VÝLET.

UŽ JSTE BYLI NA KORÁBU? JÁ JSEM TAM BYL NA PROCHÁZCE A NESTAČIL JSEM SE DIVIT! JSOU TAM TOTIŽ NOVÉ NAUČNÉ PRVKY - TŘEBA POZNÁVÁNÍ STROMŮ NEBO HUB. TAKY SI MŮŽETE VYZKOUŠET JAK DALEKO SKÁČETE.

JÁ JSEM SICE LEV, ALE ZJISTIL JSEM, ŽE SKÁČU JAKO RYS! NAVÍC JSEM SE NA KORÁBU MÓÓÓOC DOBŘE NAJEDL. JÍDLO JSEM SI DAL Z EŠUSU. VÍTE CO JE TO EŠUS, KAMARÁDI? MOŽNÁ TO POZNÁTE Z OBRÁZKU. A JESTLI TO NEVÍTE, JDĚTE TO S RODIČI NA KORÁB ZJISTIT.

V SOBOTU 11. ŘÍJNA SE NA KORÁBU BUDE OTEVÍRAT NOVÁ RESTAURACE A PRO DĚTI TAM BUDE DÍLNÍČKA U KORÁBSKÉHO KLUBÍČKA!

TAK NA VIDĚNOU NA KORÁBU,
KAMARÁDI!

VÁŠ MAXÍK!

text: Ing. Věra Říhová, MPA, ilustrace: Eva Cvachovcová

POHÁDKOVÝ LES VE KDYNĚ OPĚT OKOUZLIL MALÉ I VELKÉ

V sobotu 7. června se pod Škarmanem konal tradiční Pohádkový les, který i letos přilákal desítky rodin s dětmi. Počasí sice akci moc nepřálo – před začátkem silně pršelo a další liják přišel krátce po skončení – ale samotné odpoledne se naštěstí téměř obešlo bez deště. To ocenili nejen návštěvníci, ale hlavně dobrovolníci z PS Safír Kdyně, kterých se na organizaci akce podílelo téměř padesát.

Od 13:30 se na start u pomníku M. J. Husa vydávaly první skupinky na trasu plnou dobrodružství. Na děti čekalo 15 stanovišť s pohádkovými postavami, které znaly z večerníčků nebo filmů. Potkaly například Králíky z klobouku, Pata a Mata, Makovou panenku a motýla Emanuelu, Rumcajse s Mankou, ale také včelky, piráty, indiány nebo Asterixe a Obelixe. Nechyběl ani drak Bezzubka se svými parťáky Škytáčkem a Astrid.

Děti na každém stanovišti plnily tematické úkoly, za které získaly razítko do kartičky. S Rumcajsem poznávaly stromy, u Pata a Mata zatloukaly kolíky, vílám nosily barevné kvítky, sbíraly semínka pro Křemílka a Vochomůrku, a dokonce i statečně kosily nepřátele světelnými meči. Cíl trasy byl tradičně na hradě Rýzmburku, kde si malí účastníci vyzvedli poklad

od hradních pánů a mohli si opět výborné buřty. Kvůli dešti se letos bohužel nestavěla trampolína, ale na děti čekalo jiné překvapení – už na startu byl stroj na cukrovou vatu, kde si děti samy mohly natchytat sladkou dobrotu na špejli.

Velké poděkování patří nejen vedoucím z PS Safír, ale také všem rodičům, kteří své děti na akci přivedli a nezalekli se proměnlivého počasí. Díky nepromokavému oblečení a gumovkám si děti mohly den naplno užít a trocha bláta jim nepokazila parádní zážitky. Všechny fotky z Pohádkového lesa najdete na našem webu <https://safir.pionyr.cz/> nebo na facebooku <https://www.facebook.com/ps.safir>. Další akcí pro děti bude **Ježdění na Bílce** v pátek 27. června od 18:00 u Novodvorského rybníka.

*Pavla Hrubá,
vedoucí PS Safír Kdyně*

JEŽDĚNÍ NA BÍLCE PŘILÁKALO MALÉ I VELKÉ VODÁKY

Poslední červnový pátek se nejenom rozdávalo vysvědčení, ale děti si mohly užít i odpoledne na vodě. Na loděnici PS Safír Kdyně u Novodvorského rybníka se konala tradiční vodácká akce Ježdění na Bílce, která nabídla zábavu nejen dětem z tábora, ale i široké veřejnosti. Řidičům navíc udělala velkou radost i právě otevřená křižovatka, která jim na akci usnadnila přístup.

Děti si pod dohledem zkušených vedoucích vyzkoušely jízdu na plastových kánoích, naučily se správně pádlovat a někteří odvážlivci si zkusili i základy řízení lodi. Letos byla připravena i netradiční novinka – dvoumetrový hladinový míč, ve kterém se dobrovolníci mohli proběhnout po hladině rybníka. Byla to velká zábava, ale také pořádná makačka, takže v míči nikdo moc dlouho nevydržel.

Po vodním dovádění přišel čas na společné opékání buřtů, které krásně zakončilo aktivní odpoledne. Nechybělo ani hraní na kytary a zpívání u táboráku.

Ti nejvytrvalejší se rozhodli na loděnici i přenocovat – někteří ve stanech, jiní si užili romantiku pod širým nebem. Teplý večer navíc zpestřila kouzelná atmosféra se spoustou světlušek.

Děkujeme všem, kteří dorazili, a těšíme se na viděnou na vodáckém táboře, nebo zase za rok na Bílce!

*Pavla Hrubá,
vedoucí PS Safír Kdyně*

KDYŇSKÉ PŘÁDELNY – VZPOMÍNKY NA SLAVNOU ÉRU

Ve čtvrtek 27. března 2025 se v sále Českobratrské církve evangelické ve Kdyni uskutečnila přednáška historika Rudolfa Šlajera s názvem *Kdyňské přádelny*. Akce, pořádaná spolkem Patrioti Kdyně, přilákala několik desítek zájemců o historii našeho města.

Pan Šlajer poutavě přiblížil vznik a rozmach textilního průmyslu ve Kdyni, zejména slavné továrny na zpracování vlny, která svého času patřila mezi nejvýznam-

nější podniky v širokém okolí. Návštěvníci se dozvěděli nejen o samotné výrobě a pracovních podmínkách, ale také o tom, jaký vliv měly přádelny na život ve městě i na jeho rozvoj.

Součástí přednášky byla i projekce historických fotografií a dokumentů, které umožnily nahlédnout do doby, kdy se ze Kdyně stalo důležité centrum textilního průmyslu.

Atmosféra setkání byla velmi přátelská

a diskusní část ukázala, že téma stále vyvolává velký zájem a lidé se na fotkách i poznávali. Mnozí účastníci se podělili o vlastní vzpomínky, fotky či rodinné příběhy spojené s továrnou.

Děkujeme Rudolfu Šlajerovi za cenný vhled do dějin našeho města a všem návštěvníkům za účast. Brzy nás čekají další skvělé akce.

*Lukáš Dohnal
místopředseda spolku Patrioti Kdyně z.s.*

JAK SI LÉTO UŽILI SKAUTI?

Léto se nám prohnalo před očima rychlostí blesku a my se ho snažíme ještě na poslední chvíli zachytit. Pojďme si tedy společně ve zbylých paprscích letního sluníčka připomenout, jak jsme si prázdniny užili my, skauti.

Během května a června jsme měli v našem středisku napilno. Již tradičně jsme se zúčastnili Svojsíkova závodu, k němuž jsme letos navíc přidali i závod pro starší, jenž je známý pod názvem Rover Race. Opět jsme si ukázali, že jsme skvělý tým, který umí táhnout za jeden provaz, mimo to jsme však poznali i naše slabá místa, na kterých je třeba pracovat. Dne 5. května jsme se podíleli na slavnostním zasazení Fleischmannovy lípy lidskosti. Naše středisko nese tento strom ve svém názvu, a proto jsme zde nemohli chybět. Jako každým rokem jsme pomáhali při Českém dni boje proti rakovině, a to rozdáváním žlutých kytíček. A nechyběli jsme ani na dětském dni ve Kdyni či v Prapořištích.

Červen se nám brzy přiblížil k polovině, což pro nás znamenalo jediné – příprava tábora. Dne 14. června jsme se chopili náradí a za pomoci rodičů a dalších dobrovolníků posekali naši táborovou louku, čímž jsme ji připravili na 28. červen, kdy jsme se v plné síle vrátili do tábořiště s cí-

lem postavit naše stany. Následující den, tedy v neděli 29. června, pak mohli celé naše dvoutýdenní dobrodružství začít.

V rámci letošního tábora jsme se společně přenesli do světa, kde pohádky řídí Ministerstvo pohádek a kde má každý příběh svůj řád. Co se ale stane, když tenhle řád někdo naruší? Vypukne chaos, který jen tak někdo nevyřeší. Naštěstí však máme ty nejsikovnější agenty, kteří dokázali pohádky nejen opravit, ale také najít pachatele, kteří nám v nich udělali nepořádek. Každý den jsme tak procházeli jednu pokračovací pohádku po druhé a společnými silami jim navraceli jejich pravou podobu. Dokonce jsme si u toho zopakovali skautské zákony. I přesto, že se nám všem zdálo, že všechna ta zábava a dobrodružství nemá konce, se i letošní tábor nachýlil do svého finále. Odjížděli jsme sice nešťastní z loučení, ale stejně tak plní očekávání, co nám asi přinese další rok ve skautu.

Náš nový skautský rok jsme hned 1. září zahájili náborovým dnem v parku ve Kdyni. Tady si děti mohly vyzkoušet skautské aktivity, podívat se na fotky z předešlých akcí, nebo ochutnat nápoj či zákusek z naší provizorní kavárničky. Vydařilo se nám i počasí, a tak se nás sešlo opravdu mnoho. Po úspěšném náborovém

dni zahájíme školní rok první skautskou schůzkou, jež se koná 5. září. Při této příležitosti si ukážeme naši klubovnu, zahrajeme si spoustu her a zažijeme společně odpoledne plně zábavy.

Pevně věříme, že s novým školním rokem mezi nás přivítáme nové členy. Každým rokem k nám přichází nové tváře, které nadchlo kouzlo skautingu, mají chuť se přiučit novým věcem a sbírat nezapomenutelné zážitky. Letos se budeme na schůzkách potkávat v těchto časech: benjamínci – středa 17:00–18:00 hod., světlušky a vlčata – pátek 17:00–18:30 hod., skauti a skautky – pátek 17:00–18:30 hod. (to vše v klubovně v Prapořištích) a ještě smíšená družina ve Kdyni ve čtvrtek 17:15–18:45 hod. Jako každý rok si na schůzkách budeme hrát, učit se novým skautským dovednostem, poznávat okolí a přírodu kolem nás, ale především se smát a užívat si chvíle s kamarády. S velkou radostí mezi sebe uvítáme kohokoliv nového, kdo má chuť poznat, kdo skaut vlastně je. Přidejte se k nám do střediska podle věkové kategorie nebo se třeba jen přijďte podívat, jak naše schůzky probíhají. Třeba skauting nadchne i Vás a společně pak budeme podnikat další dobrodružství!

Nicol Hudcová

LÉTO S JITŘENKOU

O prázdninách jsme pořádali dva pobytové tábory na naší jitřenkovské základně v Zelené Lhotě, kousek od Nýrské přehrady. První tábor byl čtrnáctidenní a byl určený pro naše členy, kteří chodí celý rok na naše pravidelné schůzky.

Každý tábor má své téma a vedoucí se snaží pro děti připravit „super“ zážitky a co nejrozmanitější hry. Rádi bychom

čtenářům přiblížili, jak takový tábor den po dni vypadá. Fotky i příběhy jsme pravidelně zveřejňovali na fcb stránkách, které rodiče dětí hojně navštěvují.

TÁBOROVÝ DEN PŘÍJEZDU

Ó slavní rodičové, strážci mladých válečníků, dnes za večerní mlhy dorazila na naše tábořiště drakkarská flotila plná od-

vážných mladíků a děvčat, hladových po dobrodružství! Všichni dorazili bez újmy a s očima plnými očekávání.

Dnes jsme okusili první zkoušky – seznámili se s družinami a večer usdli u ohně.

Nebojte se – Vaše děti jedí dost, spí tvrdě a smějí se víc než Loki při povedeném žertu. Pokud bude zítra dobrý vítr, vyra-

zíme směr Asgard a společně zachráníme sténající strom.

Držte nám palce, ať nás nepřepadnou skřeti ani déšť, a vězte, že Vaše ratolesti statečně bojují a nezaleknou se ničeho – ani tmy, ani komárů.

S mečem v ruce a ctí v srdci,
velký šéf, Odin.

TÁBOROVÝ DEN PRVNÍ

Skál. První den našeho tažení začal ikonicky – zjevením samotného vládce bohů Odina, který nás poctil svou přítomností na svém Asgardu.

Při začátku výpravy jsme pracně vybavovali Odinovo devatero, nebo-li přísady do tajemného lektvaru, který vyléčí nemocný strom světů.

Naše družiny, odvážné a neochvějné, byly seslány do stínu, kde číhali zákeří tvorové – bilgespinové. Ukradli jsme jim vejce, ve kterých dřímal mocný prach. Mnoho úskalí a zrádných pastí stálo v cestě, však my jsme je přemohli s důvtipem. A tak jsme stanuli na kraji slavného mostu Bifröstu, který ráno kolapsoval.

Přes útrapy a běsnění jsme most opravili a úspěšně získali i první přísadu potřebnou pro kouzelný lektvar, který strom vyléčí.

TÁBOROVÝ DEN DRUHÝ

Dnes ráno jsme se s pomocí Heimdalla přenesli do světa jménem Niflheim, světa věčné zimy a ledu. Také jsme se hned při ranní sešlosti seznámili se studnami moudrosti, osudu a smrti.

Jelikož jsme i my, nebojácní vikingové, podcenili přípravu oděvů, jako první jsme si ušili zim-sety.

Nestálost počasí způsobila zemětřesení, ale i to jsme přežili ve zdraví a síle.

Do ledových kostek nám zamrzly mapy deseti řek, ty jsme úspěšně vykutali. Poté jsme i rozluštili, k jaké řece se vydat pro dnešní ingredienci do lektvaru. Tu jsme úspěšně donesli Odinovi!!

TÁBOROVÝ DEN TŘETÍ

Dnešní zemí byl Müspelheim.

Hned zrána jsme spadli do propasti, ve které nebylo vidět ani na krok. Rozlila se nám veškerá voda, kterou jsme úspěšně sesbírali zpátky a následně jsme se vyskrábali zpět na povrch.

Za propastí na nás už čekali obránci, obři, kteří nesouhlasili s našimi zásobami vody. Nekompromisně jsme zredukovali jejich počet na minimum a pokračovali ve výpravě se zdviženou hlavou.

K získání ingrediencie jsme museli najít a následně určit správnou sopku. Při setmění jsme se na ni vydali a získali krystal očisty.

TÁBOROVÝ DEN ČTVRTÝ

Odin nás dnes dovedl na Midgard, kde jsme se poprvé setkali s jeho synem Thorem.

Thor již udělal průzkum a zjistil nám, že srdce stromu z Midgardu se nachází vysoko v horách. Cesta se nám postupně odkrývala na kouzelné mapě. Úspěšně jsme vylezli až na vrchol a začali bojovat o dřevo. To jsme i donesli zpět do tábora, ale Odin svým jediným okem, poznal, že jsme byli podvedeni. Dřevo se proměnilo v prach a zůstali jsme opět s prázdnou.

Další na programu byl výcvik do boje, protože ten přeci nemůžeme podcenit.

Nakonec jsme se dostali na oslavy v Midgardu, kde jsme se neúspěšně vsadili s místními bojovníky o posvátné dřevo.

TÁBOROVÝ DEN PÁTÝ

Dnes nad ránem se nám do tábora vrátili naši jarlové, kteří byli unavení z noci, kdy úspěšně získali srdce stromu z Midgardu.

Včerejší den se nesl v duchu získávání návodu na lektvar pro uzdravení Yggdrasilu. Ten ale drží temný druid, za kterým bylo třeba se vydat. Nejdříve jsme nasbírali dostatek zásob při hře safari.

Poté jsme se snažili přechytračit druida, troufalý nápad, bohužel ale neúspěšný. Ten už byl o krok napřed a stihl „návod“ roztrhat a zašifrovat. Po vylúštění jsme zjistili, že i to byla jen léčka.

Jedna půlka tábora se po obědě sbalila a odešla na výpravu mimo tábor. Druhá zůstala na Zelené a vydala se hledat stopu. Našli kus pláště a vystopovali onoho druida a našli návod na lektvar.

Oslavně jsme zapálili oheň a opekli večeri. K tomu nás bavily kreativní scénky, které si naši šikulkové připravili. Nechybělo ani pořádné prověření odvahy.

TÁBOROVÝ DEN ŠESTÝ

Vzbudili jsme se s poloprázdným táborem, protože druhá polovina ještě nedorazila zpátky do tábora.

Začali jsme štafetami, a to v zájmu tréninku na další boje. Následovaly „sranda“ hry, kdy jsme si zastříleli, zaházeli a zasmáli se. Po obědě se ostatní vrátili z výpravy.

Silový trénink pokračoval, a to při bojových kombinacích. Ty už děti ovládají nazpaměť.

Jako poslední bylo třeba nacvičit strategii ve hrách Maršál a Šašek a král.

TÁBOROVÝ DEN SEDMÝ

Alfheim, země, kde vede mír a rovnováha, a to pod vládou alfů.

Po přesunutí do světa jsme narazili na první obyvatele, které jsme vzbudili a museli si vytancovat cestu k jejich řeci.

Královna alfů nás poprosila o pomoc při stavění domečků pro mechové skřítky, kterým jejich původní domovy zdemoloval kůrovec. Touto zkouškou jsme získali její náklonnost i důvěru.

Muži v černých kápích tuto snahu rozcupovali a jedna alfka zachránila skřítky a přinesla je v brašně do tábořiště, kde

jsme jim na dobro postavili lepší a bytelnější živobyti.

Ingrediencie schovaná v tomto světě byla safirová rosa, kterou jsme získali při průchodu temným lesem.

TÁBOROVÝ DEN OSMÝ

Při včerejší návštěvě Vanaheimu nás přivítali sourozenci Freya a Frey, celý den se nesl v duchu kouzel a magie. Kouzelnou surovinou byla žiravina proměn, kterou u sebe měl jejich otec Njord.

Nejdřív jsme si museli vytvořit speciální nátepníky, aby naše kouzla nabyla té správné magie. Výtvary byly všechny originální a působivé.

Potom už začal trénink, který byl dlouhý a náročný. Nakonec se trénink překlenu v turnaj, kdy jsme porovnávali síly a zjistili největšího mága.

Naučili jsme se i poslední důležité zaklínadlo. Poté už jsme měli velké setkání a boj s mágy celého Valaheimu, který nám znepríjemňovali bestie.

Všechny jsme přemohli, probudili a osvobodili Njorda a získali žiravinu.

Byl to další úspěšný den zachraňování Yggdrasilu.

TÁBOROVÝ DEN DEVÁTÝ

Dnes ráno jsme se probudili ve Svartheimu, v zemi, kde v rivalitě žijí trpaslíci a temní alfové. Zrána se začalo vědomostní rozcvičkou, kde se naši malí bojovníci poškrábali hluboko v mozkových závitech. Poté nastal trénink zraku.

Potřebovali jsme pomoc v tomto světě, ale museli jsme začít formální zprávou a žádostí o setkání.

Velký šéf trpaslíků naši žádost přijal a půjčil nám 4 své skřítky pod podmínkou, že je vrátíme bez jediného šrámu. Tento požadavek se nám trochu vymknul z ruky, ale nakonec vše dobře dopadlo a trpaslíky jsme vrátili šéfovi ve zdraví.

Oslavili jsme tento úspěch diskotékou.

Dnes jsme získali kyselinu temnoty.

TÁBOROVÝ DEN DESÁTÝ

Jotunheim. Dnešním cílem bylo získat kostku ledu z

řeky Ífingr, která nikdy nezamrzá. A jak se nám to povedlo?

Ráno se setkali Údgard s Thorem. Thor mu chtěl dokázat, že je silnější, ale Úgdardův intelekt neporazil.

Poté děti rozšířovaly vzkaz, ve kterém stálo, že stěžejní k úspěchu je přízeň obrů Ymira a Hymira. Tu se nám povedlo získat!

Nejprve jsme museli z řeky vychytat všechny ryby, poté jsme otočili tok řeky a úspěšně ji zamrazili.

Led nám byl odcizen, tak jsme prohledávali podezřelé a nakonec jsme kostku získali zpět.

Už jen jedna surovina a Yggdrasil bude zachráněn!!!

TÁBOROVÝ DEN JEDENÁCTÝ

Helheim, říše mrtvých, kde vládne Hela. Ale nedostali jsme se sem jen tak lehce. Museli jsme přejít most, který stráží obryně Modugo, ale nepustí každého, jen ty, kteří mají pádný důvod Helheim navštívit. My jsme ale našťástí byli posláni přímo od Odína, a tak jsme řeku přešli.

Zde nás už přivítala Hela a seznámila nás s tím, kde se nachází ingredience. Také nám řekla, že vstupem do Helheimu jsme jí odezdali své duše, které musíme získat zpět.

Svoji duši jsme získali nazpět, ale Hela chtěla laskavost v podobě navrácení pořádku ve světě.

TÁBOROVÝ DEN DVANÁCTÝ

Poslední den jsme bojovali jako praví hrdinové – zachraňovali to, co se Loki snažil zničit. Naposledy jsme složili a rozluštili návod na lektvar. Museli jsme znovu sehnat všechny suroviny, ale jako velcí – a teď už i zkušení – bojovníci jsme úkol zvládli levou zadní.

Setkali jsme se s Lokim tváří v tvář. Odin ho svou silou přemohl a navždy uvěznil. My už jsme jen osvobodili druida, vikinga doktora. Ten nám pomohl uvařit lektvar a ... úspěšně jsme zachránili Yggdrasil a všech devět světů!!

Jak celý tábor dopadl, se zeptejte svých ratolestí a my se budeme těšit zase někdy příště.

*Ivana Mochurová
vedoucí PS Jitřenka Kdyně*

PĚŠKY DOMŮ Z NEJVÝCHODNĚJŠÍHO KOUTU ČR

Kdo loni sledoval cestu Honzy a Matouše „Pěšky na Sněžku“, může si letos přečíst zážitky z cesty „Z nevjýchodnějšiho koutu České republiky zpátky do Kdyně“.

Oba jsou z pionýrské skupiny Jitřenka a oba jsou ze Kdyně. 8. června dojeli vláčkem za více než sedmero hor a sedmero řek. Jejich první info: „Včera jsme vyjeli v 10 ráno, jeli jsme vlakem i autobusem a v deset večer jsme dorazili na místo přespání. Většinu cesty jsme strávili ve vlaku na stojáka, ale výhledy, co nás teď obklopují, za to rozhodně stály. První krok naší cesty za námi – dobrodružství teprve začíná! 650 km před námi, batohy váží 17 a 14 kg.“

9. ČERVNA

„Den začal stylově – vstali jsme brzy a dali si ranní 3kilometrovou „procházku“ na nevjýchodnějši bod ČR. Odtamtud jsme vyrazili přes Mosty u Jablunkova až na Muřinkový vrch, kde jsme přespali. Cestou jsme si rozhodně neodpočinuli – kopce nás vůbec nešetřily, ale co čekat od CHKO Beskydy. Celkem dneska cca 23 km a nohy už to cítí... Ale ty výhledy a příroda za to fakt stojí „

10. ČERVNA

Dnes mají kluci za sebou 35 km.

„Opustili jsme Beskydy. Ráno nás probudila rosa a mráz, v nohách chlad, ale v hlavě odhodlání. Přešli jsme pohoří, přehoupli se přes česko-slovenskou hranici – krok za krokem, přesně po linii mapy. Uprostřed hor jsme narazili na nečekané občerstvení a oslavili přežití prvního pořádného úseku. Ale netušili jsme, co přijde dál: sestup o 600 výškových metrů, nekonečná cesta dolů až k vodní nádrži Šance. Den jsme zakončili pod Lysou horou, kde jsme v Ostravici doplnili zásoby a zakotvili na louce. Beskydy nás prověřily, ale zůstaly za námi.“

11. ČERVNA

Z louky až na Svinec

„Naše pouť začala pod Frýdlantem, kde jsme se po horské výpravě vyspali jak bo-

hové. S čerstvou rosou na botách jsme vyrazili vstříc dalším kilometrům a dorazili až k majestátnímu hradu Štramberg. Tam jsme ochutnali místní piva, něco zakousli a dali řeč s pohostinnými nalejvači, co měli víc historek než piv na čepu.

Na noc jsme zakotvili na horském penzionu Svinec nad Novým Jičínem, s výhledem na vlnící se moravská pole, lesy a pahorky. Slunce nás pohládilo až příliš – takže zdravíme i s jemným červánkem v ksichtě. Dnes jsme ušli 43 km.“

12. ČERVNA

„Od rána slunce praží jak buráky na pánvi, vzduch vaří jako humry pod pokličkou. V nohách 46 km a zdá se, že si začínají žít vlastním životem – snaží se od těla odtrhnout.

Naštěstí pivo u řeky chutnalo jako odměna bohů, vítr foukal do vlasů i do ple-

še jednoho z nás – rovinka byla jako dar z nebes. Kvetoucí stromy, bohaté baráky, ovšem my po včerejších výdajích držíme půst jak pouštní mnichové.

Počasi na koupání, lesy plné hřibů, dálnice plné rámusu a my plní alergií. Spánek? Bude to koncert komárů, randál od silnice a klíšřata v hlavní roli – Matouše málem sežralo jedno, další útočí znenadání. Kapky přičetnosti pomalu mizí, ale hrdost roste. Kus cesty ještě zbývá, ale už teď víme – jdeme dál, dokud nás nohy nepodrazí.“

13. ČERVNA

„Ráno jsme vyrazili z úbočí dálnic a pokračovali po cyklostezkách, které nás vedly přes města, pole, roviny i doliny. V Práslavicích-Kocourově nám někdo bezdůvodně ukázal prostředníček – jestli si ten prst právě vytáhl z řítě, nebo nás chtěl urazit, už bylo jedno. Mířili jsme dál.

V dálce se konečně objevila Olomouc – město velké, slavné a nedosažitelné... aspoň tak to vypadalo. Překonali jsme řeku Moravu, prošli okolo orloje, náměstím a tam nás překvapil místní průvodce s kloboukem. Jeník si myslel, že chce drobné, ale on jen chtěl ukázat krásy města. Dovedl nás až k hospodě, kde jsme ochutnali olomoucké tvarůžky a zjistili, že Morava to ráda ostré.

A když jsme si mysleli, že máme den za sebou, přišlo to největší překvapení – až za Olomoucí.

Potkali jsme paní, která se nás zeptala, kdo jsme a kam jdeme. Pozvala nás k sobě na zahradu, nabídla místo k přespaní, čalamádu, becherovku a další lektvary moravské duše. Nechybělo ani teplo, humor a laskavost, jakou bys od cizího člověka nečekal. Dala nám zázemí, pohostinnost a mateřskou energii, na kterou budeme ještě dlouho vzpomínat.

Jsmo nasycení, vysmátí a vděční. Tohle je Morava – i když někde mává fakáč, o pár kilometrů dál tě někdo pohostí jako rodinu. 44 km za námi.“

14. ČERVNA

„Den šestý: Les smrti, omelety, ořezávátka a létající klíšťata. Dneska jsme ušli 44 km.

Ráno začalo královsky. Snídaně na vařiči a legendární omeleta z 10 vajec nás zasytila na celý den. Rozloučili jsme se s naší hostitelkou, ale ta nás ještě překvapila nabídkou prohlídky sbírky ořezávátek. Nechtěli jsme, ale stejně jsme koukali – ta paní má ořezávátka ze všech kontinentů kromě Antarktidy. Respekt.

Pak jsme vyrazili do pekla. Snad nejhorší les v republice. Zarostlý jak jeskynní muž, smrdutější než kakost a nebezpečnější než amazonská džungle. Kdyby ho někdo vyměnil za hořící pneumatiky, byla by to ekologická výhra.

Výstup strmější než Kilimandžáro jsme přežili a došli až do Kunštátu, kde jsme se zabodli u pana Balíka na louce (vlastně v lese, ale to už je detail). Komáři tu mají hlad jako psi a klíšťata prošla evolucí – mají křídla a najdou tě i ve spacáku.

Ale my se nevzdáme. My si dáme pivo. Až se klíšťata nacucne, zhyne bídnou smrtí – naše krev je totiž pod vlivem.“

15. ČERVNA

„Den potu, bolesti a ztrát...“

Dnešní den začal dramaticky – přišli jsme o plešingra (Dominika), který šel s námi. Ale ruku na srdce, směna za Pilsner Urquell a sluchátka se vyplatila. Snídaní jsme vyřešili: rohlík, šunka a lavička u večerky s tlupou bezdomovců. Bezdomovecký gang.

Pak už to šlo z kopce (obrazně i doslova). Subjektivně nejhorší den ze všech – asfalt pekla, kopce pálily, a Jeníka od 3.

kilometru bolel nárt, jako by mu někdo vrazil kladivo do klenby u nohy. Horko, žádný stín, únava.

Ale... došli jsme až na hrad Pernštejn! Odměnou byla výborná malinovka, pivo a lehký návrat do života. Poté nás čekala už jen další hodně těžká cesta a cíl dne: Bobrová.

A protože má v noci přšet a naše těla volají o pomoc, koupili jsme si ubytko a healing session může začít.“

16. ČERVNA

„Z Bobrové až k letištní maringotce – den vlhka, vývaru a čínských polévek.“

Kde začít... Možná u faktu, že přšelo celou noc a půl dne k tomu. Ráno jsme vyrazili z Bobrové promočení a ta vlhkost se nás držela jako klíšťata v třísle.

Naštěstí nás zahrála domácí malinová a okurková limča + hovězí vývar, co nám spravil náladu a dočasně rozpučil duši. Pokračovali jsme lesy, které by mohly kandidovat na titul nejvlhčí místo ČR, a dali si bagetku jako občerstvení přeživších.

Boty – absolutně promočené

Signál – ne

Ale Honzova noha se lepší, takže důvod k oslavě.

Když jsme konečně dorazili k maringotce u letiště, zjistili jsme, že musíme ještě 3 km tam a zpět do obchodu, protože bez jídla se hrdinství nekoná. Večeře? Čínská polévka jako od babičky z Vietnamu.

A k tomu večerní zábava: chlápek, co se 8x pokoušel přistát s letadlem. Nedoletěl do cíle, ale my dneska ano.“

17. ČERVNA

„Ráno nás probudil rachot letadel. Na snídaní konzerva a výborný kafe z esusu, odpadky jsme sbalili a vyrazili na 45 km trasu. V Jihlavě špagety, staropraven, klasickéj masnej hospodskej a první záchvěvy cestovatelský filozofie. Vedro bylo, ale šlo to. Nový Rychnov = zásoby a pak rovnou do lesa před Pelhřimov. Pavouci úto-

čí, traktory duní a puchýře? Ty se o naši hroší kůži jen odrážej. Dneska jsme si dali pár piv k dosažení poloviny naší cesty, díky novému sponzorovi, a přemýšleli o budoucnosti.

Cesta bolí, ale stojí za to.“

18. ČERVNA

„Startovali jsme stylově – v lesíku 10 km před Pelhřimovem, kde i komáři měli deprese. Cestou jsme prošli vším, co česká příroda nabízí: bláto, močůvku, zarostlý pole a červenou turistickou trasu, kterou by se styděla vést i slepá srnka. V Pelhřimově jsme si dali pizzu s brokolicí – za odměnu i za trest. Samozřejmě jsme zase omylem chlastali s bezdomovcema, ale podnik měl atmosféru. Po zbytek dne nás znovu vedla ta krásná rudá čára smrti přes bahnitý pekla a pálicí slunce, který z nás dělalo lidský sojovky. Honzu cestou napadla nymfa – násilně, jak jinak. Nakonec jsme získali další maringotku u týpka jménem Matěj, co bere víc než my dva dohromady v přepočtu i s pivními body. Kolem nás litaly srnky a bohatý lidi. Boty promočené, ponožky jak sliz z vodníka. Ale my žijem. Dneska jsme ušli 35 km.“

19. ČERVNA

„Ráno po večeru s Matějem bylo jak restart systému Windows 98 – pomalý, chrčelo to a nefungovalo nic. Poklidili jsme ten včerejší boží zásah, rozloučili se s Matějem (kteřej vydělává víc než my všichni za celý život) a vyrazili vstříc dalšímu utrpení.

Červená trasa si asi přečetla naše ná dávky z minulého dne a rozhodla se nás potrestat. Vedla nás džunglí, kde tě chce zabít každý list, kořen i hmyz, co má víc noh než ty.

Došli jsme do Tábora – krásný město, ještě krásnější kebab. Místní kebabista nám ukázal, co to znamená „chuť orientu“ a „lokální gastronomie na šesti kilech masa“.

Pak už jen klasika – výstup do kempu po skalách, kde jsme si připadali jak Gerlachovský štít pro začátečníky bez výstroje.

Ale jo – 37 km, nohy jak betonový špalík, nálada jak po střetu s kombajnem, ale žijem. Zatím.“

20. ČERVNA

„Ráno nás probudili vodáci, kteří občas i zpívali – a když nezpívali, tak řvali jak špatně utažený pádlo. K snídani malinovka (klasická výživa sportovce) a plánování trasy, kterou stejně za půl hodiny nenávidíme.

Červená trasa se tentokrát držela, takže jsme přežili bez krizí – jen vedro jak ve skleníku na papričky. Oběd lehký – 2000 kalorií v 7 minutách – a pak šutry, šutry, šutry. Cesta jak z Mordoru.

Nakonec jsme doputovali do Zvíkovského Podhradí, kde jsme si zajistili ubytování, protože už jsme smrděli tak, že i komáři začali migrovat.

Batohy jsme zahodili (skoro doslova) a vyrazili na hrad Zvíkov – krásný výhled, romantika a přehrada Orlík jako bonus, kdyby někdo chtěl rovnou skočit a ukončit to.

Na zpáteční cestě jsme zabloudili do výborný hospody. Dali jsme si ZLATOU LABUŤ (pivo, ne zvíře) a Honzu si čišnice spletla s bývalým... otázka je, jestli toho bývalého hledala, nebo před ním prchala.

Po sprše to vypadá na nejlepší spaní v životě. A když ne spaní, tak minibar to jistí. Dneska krásných 47 km v nohách, 0 km v mozku.“

21. ČERVNA

Den X: Cesta zoufalství a šunkové deprese „Ráno jsme zahájili gastronomickým zločinem – párkem v rohlíku, co měl teplotu mrtvolky, a pivem, který by i jezevec vylil zpět do sudu. Výživový poradce by zaplakal a umřel.

Pak jsme se vydali vstříc slunci, které se rozhodlo, že nás ugruluje bez marinády.

Sprcha z včerejška? Hezká vzpomínka, ale momentálně smrdíme jak stanový tábor bez hygieny.

Chodili jsme lesama, silnicema i přes naše vlastní nervy. Matoušova achilovka zpívá žalmy, Honzova noha má tvar otazníku a zvuk saxofonu a už si ani nepamätujeme, proč to vlastně děláme.

K obědu bageta – texturou připomínala knížku od Kanta a chutí kelímek od hořčice. Ale snědli jsme to, protože když jsi 30 kiláků od civilizace, žereš i kúru.

Zabloudili jsme k Hadímu rybníku, kde jsme děsili děti z chatové školy jen svým zjevem. Některé brečely, učitel volal na mobil „pomoc“. Nikdo to nebral.

Večer? Večeře pro bohy: rohlík a šunka z batohu, aroma „dobrodružství a pot“. Očekávám, že mi v noci noha sama odejde do lesa a už se nevrátí. 38,5 km, 0 zbytků důstojnosti, 1 pytlík šunky.“

22. ČERVNA

„Ráno jsme vyšli. No, „vyšli“... spíš jsme se vysoukali jak paštika z plechovky po záruce. Energii jsme nabrali ze snídaně – „pár oříšků“. Pár = dva.

Lezli jsme přes lesy, rybníky a taky jsme bojovali s peklem, co nám dneska počasí připravilo. Došli jsme do Nepomuku, kde jsme pozdně poobědvali u našeho známého pardála ze Sněžky, Švejka. Voda se nakoupila, nohy odmítly dál sloužit, ale silnice nelitostně volala – tak jsme šli, jak party seniorů po operaci kyčle.

A pak jsme se dostali na základnu, kde už nás očekával Kryšák (Dominik). Pak už nás jenom čekalo ubytování u známé v Měčině. Bazén vypadal krásně. Před námi. Teď mají jen mastnou skvrnu, ve které plave poslední čest rodiny a utopený filtr. Večeře? Králem se necítím, ale obžerství bylo blízko. Piva? Míň než je zdrávo, víc než málo – prostě tak akorát.

Spíme v zahradním baráčku, který má

hodnotu menšího města a větší komfort než tříhvězdičkový hotel. Ale hlavně – klimatizace! Po 42 km zasloužená odměna.“

23. ČERVNA

„Bouře nad hlavou, káva na stole a rodná pohostinnost, která člověka dojme skoro jako vlastní pohřeb. Poslední den naší patnáctidenní pouti začal jak jinak než u příbuzných – s blesky, hromem a dojídaním zásob, které jsme nikdy nepřinesli. Švihov nás pohladil na duši, krkovic na černém pivě na nás mrkala, ale zůstala netknutá. Možná věděla proč. Za soumraku jsme kráčeli nocí, překročili Koráb temnoty, a když se otevřela brána hájovny, vešli jsme... do ráje, který je bohužel stále ve Kdyni. A tak jsme konečně dorazili – roztavení do svých postelí jako voskové figuríny po požáru. Žijeme. Zatím. Cesta zdolána. VENI, VIDĚ, VICI!“

Jitřenkovští kluci to zvládli! !650 km v nohách za 15 dní. Ani jeden den odpočinku. Chtěli stihnout letní tábor a to se jim povedlo. Velký obdiv pánové!

Ivana Mochurová s texty Matouše, Honzy a občas Dominika

PIONÝRSKÁ SKUPINA JITŘENKA KDYNĚ NEZAHÁLELA ANI O PRÁZDNINÁCH

Pro naše členy, kteří chodí pravidelně každý týden na schůzky, jsme pořádali čtrnáctidenní tábor na téma „Vikingové a severská mytologie“. Děti si užily prvních 14 dní v červenci na táborové základně v Zelené Lhotě.

Pro naše členy ale i pro nečleny ze Kdyně jsme pořádali týdenní tábor na téma pohádky „V HLAVĚ“. Na kratší tábor můžou jezdit menší děti, které si chtějí vyzkoušet, jaké to je na táboře bez rodičů.

Pro širokou veřejnost jsou určeny dva příměstské tábory a ty jsou přímo ve Kdyni v naší klubovně pod knihovnou. Pro děti byl připravený bohatý program. Děti na tento tábor chodí většinou od 8 do 15 hodin.

*Ivana Mochurová
vedoucí PS Jitřenka Kdyně*

CO JITŘENKA NABÍZÍ DĚTEM ZE KDYNĚ A BLÍZKÉHO OKOLÍ

Od září začaly fungovat i naše pravidelné oddílové schůzky. Děti se mohou přihlásit do různých oddílů a vybrat si den, jenž jim bude vyhovovat.

Smyslem našich oddílů je zejména HRA, při které se děti učí zdravě soutěžit, spolupracovat, pomáhat si navzájem, poradit si, učí se zvládat pravidla nových her a také umět přijmout nejen výhru, ale i prohru.

Úterý – oddíl malých dětí od 16.15 do 17.15 hod. v klubovně Pod Korábem

Středa – divadelní oddíl v MKS od 16 hodin

Čtvrtek – oddíl kuchtíků od 16 do 17.30 hodin

Čtvrtek – kostkáči – rukodělný oddíl 1. stupeň od 15 do 16 hodin

Čtvrtek – všežnálkové (děti od 5 let) od 16.30 do 18 hodin

Pátek – oddíl rukodělky pro děti od 5. třídy od 15 do 16 hodin

Pátek – oddíl sportovka od 15 do 16.30 hodin

Podrobnější informace získáte u skupinové vedoucí Ivany Mochurové na telefon 607 814 571.

Širokou veřejnost zveme na naši velkou akci STRAŠIDLA 11. října 2025.

Ivana Mochurová
vedoucí PS Jitřenka Kdyně

ODPOLEDNE PLNÉ HER

Jako každý rok se o prvním víkendu školního roku, v sobotu 6. září, uskutečnilo tradiční *Odpoledne plné her*, pořádané pionýrskou skupinou Safir Kdyně.

Sešlo se zhruba sto soutěžících. Ti se mohli těšit na stanoviště, kde si mohli vyzkoušet rozmanité aktivity – například slalom na koloběžkách, střelbu z luku,

chůzi po slackline a mnoho dalších. V klubovně U Čápa pak na děti čekaly lanovka, trampolína a řada deskových her.

Akci jsme si všichni moc užili a těšíme se na Vás i příště! Další akcí bude *Drakáda*, která je v plánu na sobotu 27. září od 14:00 na louce pod vrchem Škarman.

Tomáš Gruber

KDYŇŠTÍ SKAUTI ZAŽILI KOUZELNÝ TÁBOR VE ZNAMENÍ HARRYHO POTTERA

U přehrady Hracholusky se v polovině srpna rozprostřelo kouzlo Bradavic – děti i dospělí se vydali na týden plný dobrodružství, magie a fantazie. Rodinný skautský tábor střediska Lípa Prapořiště za účasti kdyňských družin a sprátelených rodin přilákal kolem 50 účastníků, z toho přibližně 30 dětí ve věku od čtyř do deseti let.

Společný program začínal v neděli odpoledne. Rodiny ale měly možnost přijet už v sobotu, aklimatizovat se a užít si volný program – vycházku do okolního lesa, cachťání v brodu nebo třeba půjčení kánoí a vyplutí na hladinu přehrady.

Hned první den vyrazily děti na dobrodružství na vodě. Na kánoích dopluly na malou pláž, kde na ně čekal **Moudrý klobouk**, aby jim prozradil, do které koleje patří. Tak začalo rozdělení do „bradavických kolejí“, ve kterých děti prožívaly svá dobrodružství po celý tábor.

Velký úspěch měla **stavba chýší v lese**, které se staly základnami pro bojovku. Děti si samy vytvářely úkryty a poté v nich soupeřily mezi sebou o šišky a životy a při tom hledaly po lese postavy a tvory z Harryho Pottera.

V úterý večer přišel slavnostní **slibový oheň**. Menší děti skládaly slib **světušek a vlčat**, zatímco starší a dospělí – včetně skautských maminek, které se identifikují s hodnotami skautingu – skládali skautský slib. Chtěli tak potvrdit, že se chtějí spolu s ostatními vydat cestou hledání **nejvyšší Pravdy a Lásky**, a rozvíjet závazek **sloužit této Pravdě a Lásce v každé době**. Tento okamžik dodal táboru slavnostní rozměr a zdůraznil, že hodnoty, ke kterým skauting vede, jsou skutečně životním stylem účastníků.

Následovaly **lekce lektvarů** – každá kolej dostala svůj kotlík s trojnožkou a pustila se do vaření. Jednou vznikl posilující lektvar k obědu, (buřtguláš), jindy barevně bublající a šumící čarovný nápoj.

Ve středu jsme měli lekci proměňování bílých triček na barevná neboli batikování. Odpoledne patřilo radostem na vodě. Děti vyrazily na kanoích na přehradu Hracholusky, kde je čekala spousta koupání a skákacích hradů. Rodiny s menšími dětmi měly možnost dorazit autem a užít si odpoledne společně na pláži.

Ve čtvrtek ráno nás navštívil pan farář Karel Adamec a sloužil pro nás bohoslužbu v táborovém kruhu. Každý, kdo chtěl, se mohl zapojit a stát se malým pomocníkem při zpěvu a modlitbě. Děti si připravily ukazovací písničku „Z hůru na palubu“, jejíž text si samy předem vyluštily z morseovky. Chvilka byla radostná a slavnostní zároveň a ukázala, že tábor nabízel prostor nejen pro hry a dobrodružství, ale i pro sdílení hodnot a společný zážitek.

Čtvrteční program přinesl kouzelnou výpravu do světa lesních bytostí – **misí za záchranu jednorožců**. Děti si vyrobily jednorožčí rohy, prošly kouzelným bludištěm a nakonec v lese objevily a uzdravily zraněného jednorožce.

Táborová hra byla letos kooperativní – inspirovaná „bojem o Bradavice“. Družiny sice mezi sebou soupeřily, ale odměny v podobě kouzel, kouzelných předmětů a spojenců nakonec využily společně. Díky jejich spolupráci se podařilo vyhnat nepřátele z Bradavic i porazit samotného lorda Voldemorta.

Vyvrcholením celého týdne byla **páteční cesta za Kamenem mudrců**. Děti po družinkách musely překonat řadu zkoušek: uspat tříhlavého psa Chloupka zpěvem skautské večerky, vyřešit logickou hádanku s lektvary, projít zkouškou z bylinkářství a podívat se do Zrcadla z Erisedu, kde si zapsaly svá největší přání. Na závěr musely družiny spojit části šifer, aby společně otevřely velkou truhlu s po-

kladem, ve které kromě drobných dárečků čekala i malá lékárnička pro každého. Tu děti hned využily při dalších prázdninových dobrodružstvích, když ošetřovaly odřeniny mladších sourozenců.

„Nejkrásnější na táboře byla atmosféra – nejen mezi dětmi, ale i díky tomu, že se zapojili i rodiče. Připravovali program, pomáhali v kuchyni, vedli rozsvičky nebo bojovky. Byl to tábor **nás všech dohromady**“, shrnuje hlavní vedoucí Daniela Cvachová.

Velké uznání patří kuchaři Pavlu Kadlecovi, díky kterému měli účastníci po celý týden skvělá jídla. Jedna z účastnic dokonce prohlásila: „*Ještě že jedeš s námi, Pavlíku, jinak by ten tábor byl úplně zkažený!*“ O přípravu snídaní se ale staraly i děti – měly své služby, nesené letos v duchu kouzel jako „**domácí skřítkové**“, a i ty nejmenší děti se skoro praly o to, kdo bude právě ten den domácím skřítkem.

Kdyňští skauti tak prožili týden plný dobrodružství, fantazie a kouzel, který spojil děti i dospělé a zanechal v srdcích všech účastníků nezapomenutelné vzpomínky.

*Daniela Cvachová
vedoucí oddílu Benjamínci*

SPOLEČNĚ KAŽDÝ TÝDEN: RADOST, HRANÍ A OBJEVOVÁNÍ V JEDNOM.

ODDÍL MRŇOUSKOVÉ

Hrajeme si, tvoříme a objevujeme svět!

Zveme děti (6m - 4let) do našeho oddílu, kde se učíme hrou, tvoříme a společně zažíváme radost z objevování.

Na co se můžeš těšit?

- Zpívání a hudební hry
- Malování, vyrábění a tvoření
- Montessori prvky a smyslové hry
- Pohybové aktivity
- Bezpečné a přátelské prostředí

KDY: PÁTEK 12.9. ČAS: 10:00
KDE: MŠ DÉLNICKÁ

MRŇOUSKOVÉ HLEDÁJÍ NOVÉ KAMARÁDY!

Hledáte místo, kde si vaše děti užijí radost z pohybu, tvoření a objevování světa? Přijďte se k nám!

- Pro děti od 6 měsíců do 4 let
- Hrajeme si, zpíváme, tvoříme
- Montessori prvky, smyslové aktivity
- Pohyb, hudba a přátelské prostředí
- Kdy? Pátek 12. 9.
- V kolik? V 10:00 hod.
- Kde? Mateřská škola v Dělnické ulici Kdyň
- Každý týden – radost, hraní a poznávání v jednom!

ŠACHOVÝ KROUŽEK ZAČÍNÁ UŽ V ZÁŘÍ

Šachový kroužek letos zahájil svoji činnost v **pátek 19. 9. 2025**. Pod vedením Zdeňka Tochora se bude scházet od 18:00 do 19:00 hod. v klubovně U Čápa. Kroužek je vhodný pro všechny školáky, ať už mají nějaké zkušenosti nebo se s královskou hrou teprve seznamují. Hlavním obsahem schůzek je prohloubení znalostí pravidel šachu a pochopení základních strategických a taktických způsobů vedení šachové partie. V průběhu schůzky pak šachoví „pulci“ dostávají informace o různých šachových zahájeních, jak dát soupeři mat a sám ho nedostat a hlavně zkoušejí svoje dovednosti v partiích s vedoucími nebo přímo mezi sebou.

Vedoucí je v průběhu partie upozorňují na momenty, kde mohli hrát lépe a proč a hlavně se snaží, aby mladé hráče šachy bavily. Proto je také několikrát v sezóně uspořádán mezi členy šachového kroužku bleskový šachový turnaj s šachovými hodinami, kde si to mohou rozdat mezi sebou a na vlastní kůži si mohou vyzkoušet, jaké to je.

Šachová hra je složitá a není pro každého, ale kdo se naučí jí porozumět, budou mu odměnou zajímavé boje za šachovnicí, kde o výsledku rozhoduje logické myšlení i fantazie.

*Pavla Hrubá
vedoucí PS Safir Kdyňe*

VEČERNÍ PUTOVÁNÍ KŘÍŽOVOU CESTOU

Večerního putování křížovou cestou ve Smržovicích se v sobotu 30. srpna zúčastnila asi třicítka poutníků. Tuto křížovou cestu posvětil v září loňského roku plzeňský biskup Tomáš Holub. Všichni zúčastnění se sešli večer v půl osmé u kaple sv. Václava nad Smržovicemi a během dvou hodin pak prošli čtrnáct zastavení křížové cesty s duchovním komentářem P. Karla Adamce až ke kapli bl. Karla Habsburského nad Branišovem.

Moc děkujeme P. Karlu Adamcovi za

jeho povzbudivá slova, kdy každý účastník kalvárie odcházel domů s jiným prožitkem. U jednotlivých zastavení této kalvárie se mohl každý z poutníků zamyslet nad slovy láska, odpuštění, pokora, ale i nad svým křížem i těžkostmi.

Všechna zastavení křížové cesty jsou označena křížem s obrázkem, pouze u dvanáctého zastavení obrázek chybí, je zde umístěn pouze velký kříž s tělem Krista. Ten byl nalezen za bývalého reži-

mu (vyhozený kdesi na Šumavě) a až do loňského roku byl uschován na půdě jednoho domu ve Smržovicích. A po těchto dlouhých letech našel své místo tady – na dvanáctém zastavení.

Děkujeme pořadatelům za krásný nápad, kdy jsme mohli projít tuto křížovou cestu pouze za svitu měsíce a hvězd a těšíme se zase někdy na setkání zde ve Smržovicích u kaple sv. Václava.

Za farnost Martina Matějková

KLUB ČESKÝCH TURISTŮ INFORMUJE

Vážení turisté a přátelé turistiky, s létem na Rýzemberku opět ožíváme a s ním i naše turistická základna, která je plná akcí pro široké spektrum čtenářů i účastníků. Poslední měsíce byly nabitě událostmi, ať už na našem „domácím hřišti“, nebo daleko za hranicemi regionu.

MODRÁ TRÁVA A STRUNY: BLUEGRASSOVÁ SOBOTA NA RÝZMBERKU

Bluegrassová sobota opět potvrdila, že hudba a turistika jdou ruku v ruce. I přes hrozící déšť se na Rýzemberk vydalo téměř 80 návštěvníků, aby si užili jedinečnou atmosféru pod věží za doprovodu bluegrassových tónů. Akce se stala příjemným setkáním, kde se neformálně propojili nejen milovníci hudby, ale i turisté a rodiny s dětmi. Bylo to ideální odpoledne pro ty, kteří si chtěli odpočinout a nasát pohodovou atmosféru na čerstvém vzduchu. Díky pořadatelům, posluchačům a skvělé náladě se akce opět vydařila a už se těšíme na další ročník.

PUTOVÁNÍ PO HORÁCH I VODÁCH: KAM NÁS ZAVEDLY LETNÍ CESTY

Nejen na Rýzemberku se toho hodně dělo! Naši členové se nezalekli ani větších výzev a reprezentovali náš spolek na zajímavých událostech. V září jsme se zúčast-

nili Dnů VHT (vysokohorské turistiky) ve Žďárských vrších. Bylo to setkání s mnoha dalšími milovníky hor, kteří si přišli na své při zdolávání místních skal a při pěších či cyklistických túrách. Měli jsme možnost si vyměnit zkušenosti a inspiraci s turisty z celé republiky.

Další adrenalinový zážitek se odehrál na řece Úhlavě, kde jsme se zúčastnili Českého poháru vodáků. Naši vodáci opět ukázali, že mají odvahu i sílu zúčastnit se každoročně tohoto závodu. Pro nás je důležité, že se naši členové zapojují do různých druhů sportů a reprezentují KČT v celé České republice.

Nezapomeňme také na tradiční setkání turistů a příznivců turistiky na Rýzemberku, které se konalo za pěkného počasí. Na akci se šlo přes 40 osob, které si užily poslech hudby a ochutnávku různých dobrot.

PODZIMNÍ PLÁNY: NA CO SE MŮŽEME TĚŠIT?

A co nás čeká dál? Podzim se blíží a s ním i Podzimní setkání turistů v Třemošné – Záluží, na které se již pilně připravujeme. Je to tradiční událost, na níž se sejdou turisté z různých koutů Plzeňského kraje. Bude to příležitost pro setkání, předávání zkušeností a plánování dalších výletů.

Kromě toho se již připravujeme i na nadcházející adventní období. Jako každý rok budeme pořádat akci Staročeský

rýzberský advent, která nás naladí na vánoční atmosféru. Přijďte si s námi užít vánoční čas s vůní svařeného vína a zvukem koled.

Děkujeme, že jste s námi! Těšíme se na vás na některé z našich budoucích akcí. Informace o jejich konání najdete v našich vývěsních skříňkách na náměstí a naproti kinu a také na našich webových stránkách.

Za výbor KČT – odbor Kdyně
Lubomír Zlámal, předseda

MEDAILE Z MISTROVSTVÍ ČECH BEGINNER V KARATE

V sobotu 14. června se v Plzni konalo Mistrovství Čech Beginner, které je určené pro karatisty do 13 let s bílým, žlutým a oranžovým páskem. Jedná se o prestižní turnaj, na který se musí závodníci nominovat, což je samo o sobě velký úspěch. Celkem se zúčastnilo 307 závodníků z 35 klubů. Soutěžilo se v disciplínách kata (sestavy), kumite (zápas), kihon (techniky) a agility (rychlostně-dovednostní disciplína).

Největšího úspěchu v podobě bronzových medailí v disciplíně kihon dosáhly v kategorii starších žákyň Simona Stahlichová a Ilona Lobotska, dále pak Simona v kumite obsadila 7. místo a Ilona v agility 13. místo. Mladší zákyň Šarlota Zedková v disciplíně agility vybojovala 11. místo. A v kategorii dívek do 10 let Anna Horejšová obsadila v disciplíně kihon 11. místo a v agility 12. místo. Děkuji všem zúčastněným za výbornou reprezentaci Karate klubu Kdyně a přeji další skvělé výsledky.

Zveme nové zájemce o karate na tréninky každé úterý a čtvrtek od 16:30 do 17:30 hodin v sokolovně ve Kdyni.

Ing. Zdeněk Kubalík
trenér

Foto stupně vítězů: 1. místo Andreea Rosca (SK Kamiwaza Karate), 2. místo Markéta Krivková (Sport Union Ústí nad Labem), 3. místo Ilona Lobotska (Karate klub Kdyně), 3. místo Simona Stahlichová (Karate klub Kdyně)

SLAVNOSTI V LITOMĚŘICÍCH

Sdružení pro obnovu hasičských tradic ve spolupráci s HZS ČR, SHČMS a městem Litoměřice pořádalo 9. celorepublikový sraz s výstavou historické techniky. Konal se 6.–7. června na výstavišti Zahrada Čech.

Kdyňští hasiči se svojí historickou stříkačkou, Babičkou, ani letošní rok nechyběli. I když není jednoduché vše potřebné připravit a zajistit, atmosféra, setkávání a všechny doprovodné programy a ukázky nám vše vynahrádily. V pátek byla po celý den výstava techniky a kulturní programy, např.: dekorování historických praporů, výstava České Švýcarsko v plamenech, slavnostní Floriánská mše v katedrále

sv. Štěpána. V sobotu se uskutečnil slavnostní nástup a průvod hasičů s technikou z Mírového náměstí na výstaviště, kde výstava pokračuje. Spanilou jízdu nepokazila ani nepřítel počasí. Večer jsme zhlédli

u řeky Labe předvedení speciální techniky, záchranné práce na Labi a ukázky zásahu vrtulníku a ve 22 hodin hasičskou hudební fontánu. Vše pak bylo zakončeno nádherným ohňostrojem.

Dříve tří denní, nyní dvoudenní akce se stala největším hasičským svátkem v naší zemi. Návštěvníci slavností tak měli možnost se seznámit s vývojem hasičského hnutí u nás a poznat práci hasičů a úsilí, se kterým se hasiči věnují záchrane a údržbě historické techniky. Špatně se vše popisuje, to se musí vidět a zažít. Díky všem pořadajícím.

*Antonín Váchal,
starosta SDH Kdyň*

CELOSTÁTNÍ SRAZ A SOUTĚŽ HISTORICKÝCH PARNÍCH STŘÍKAČEK

První zářijovou sobotu jsme se zúčastnili setkání hasičů a příznivců parních strojů, na které nás pozvali domažlictí hasiči. Akce začala v devět hodin slavnostním zahájením, v 9.20 byl na programu celorepublikový festival přípravek – ukázky práce nejmenších hasičů. Od 12. hodiny byl koncert německé kapely Blas-kapelle Pfeffer. Krátce po 13. hodině byla pak odstartována celorepubliková soutěž parních stříkaček: zátop na čas, stříkání na přesnost, plnění sudu na čas, stříkání na

slepo. V doprovodném programu proběhly ukázky a jednu z nich jsme předvedli s naší „Laurinkou“. Stoletá babička se líbila a my měli radost, že se nám ukázka povedla. V 17.30 mělo být vyhlášení výsledků, ale to už jsme byli na cestě zpět domů. Počasí se vydařilo, občerstvení dobré, diváků dost, a tak určitě celková spokojenost. Pořadatelé si určitě zaslouží velké poděkování.

*Antonín Váchal,
starosta SDH Kdyň*

JÍZDA VETERÁNŮ CHODSKEM

V sobotu 16. 8. 2025 se členové našeho sboru zúčastnili 51. ročníku JÍZDY VETERÁNŮ CHODSKEM s naší historickou stříkačkou značky Laurin a Klement, námi přezdívanou „Babičkou“. Kdyňská posádka odstartovala jako první vozidlo ve 12 hodin z náměstí Míru v Domažlicích a vydala se vstříc osmdesátikilometrové trase po okolních obcích. Na trase byla připravena stanoviště, na kterých všechny posádky dokazovaly své řídicí a technické dovednosti. Na náměstí v Horšovském Týně se hodnotil přejezd podélného prkna, v Blížejově hod řemeny na kužel, v Zahořanech se šroubovaly matky na čas a v Tlumačově se měřilo zastavení u tyče na předem danou vzdálenost 80 centimetrů. Celkem čtyři stanoviště přilákala velký počet diváků.

Je až obdivuhodné, jak naše Babička přes své stáří zvládla celou trasu a dorazila bez jediného problému a poruchy do cíle, který byl v autokempu na Babyloně. Ve večerních hodinách proběhlo slavnostní vyhlášení výsledků a předání cen. Naše Babička zazářila v nejstarší kategorii automobilů, v níž se umístila na prvním místě. Ještě větší radost jsme měli z absolutního vítězství v kategorii automobilů za rok 2025, kdy naše Babička, tedy její

podvozek, oslavuje 100 let od výroby. Zásluhu na dobrých výsledcích mají členové posádky, ale hlavně řidič pan Stodola. V sobotu 6.9.2025 zářila Babička opět na náměstí v Domažlicích, a to na XIII. celostátním srazu a soutěži parních stříkaček.

Sobota byla pro naše členy celkově náročná. Vedle ukázky v Domažlicích se pak večer účastnili posledního kola soutěže

Chodské noční hasičské ligy v Hluboké. Vybojovali 3. místo a celkově se stali vítězi kategorie PS 12. V Hluboké jsme nejen soutěžili, ale také dodávali vodu soutěžním družstvům. Neděli jsme zakončili výjezdem na Vítovky k likvidaci velkého hnízda sršňů. Svoji práci dokládáme několika fotografiemi.

Ondra Bušek

LETNÍ ČAS NA PODZÁMČÍ

V sobotu 1. června se obě naše sportovní družstva opět vydala reprezentovat náš okrsek č. 9 na okresní hasičskou soutěž v Domažlicích. Počasí nám tentokrát moc neprálo. Od rána byla obloha zamračená a po závodech štafet na 4x100 m začalo dokonce pršet. Při závodech na 100 m bylo třeba na mokřých překážkách velké opatrnosti. Naštěstí se nikdo z našeho sboru nezranil a všechny disciplíny obě naše družstva úspěšně dokončila. Ženy se umístily na 4. místě a družstvo mužů, které zaběhlo třetí nejrychlejší čas v požárním útoku 32,48 s, na místě pátém.

Třetí červnový víkend patřil podzámecké pouti. V sobotu se v naší kapli Nejsvětější Trojice konala od 14 hodin mše svatá, kterou sloužil farář pan Karel Adamec. Večer jsme se pak všichni sešli na naši pouťové zábavě. K tanci a poslechu nám tentokrát hrál pan Šobr.

Tím však naše červnové akce ještě neskončily. Hned následující víkend nás čekalo hasičské soustředění pro rodiny s dětmi v Břežanech u Rakovníka. Zúčastnilo se ho celkem 20 dospělých a 11 dětí. Plánovaná návštěva hasičského muzea ve Zbirohu se bohužel neuskutečnila, neboť měli v muzeu z technických důvodů zavřeno. Jako náhradní program jsme tedy navštívili oslavy 140 let SDH Lubná, kde jsme si mohli prohlédnout mnoho hasičské techniky okolních sborů. Večer pak

následoval odborný program pro děti i dospělé zaměřený na zvládnání různých krizových situací, předcházení nebezpečí a poskytování první pomoci. Počasí se nám vydařilo a celý víkend jsme si všichni náramně užili.

Prázdninové dny patřily volejbalovým tréninkům. Náš volejbalový turnaj se letos uskutečnil v sobotu 9. srpna. V deset hodin se na našem hřišti sešlo celkem pět týmů. Vítězem letošního ročníku se stalo družstvo Soptíků, které tak obhájilo loňské prvenství. Druzí byli Spěváčci a třetí Netřebáci. Turnaj se vydařil. Sluníčko nám svítilo, nálada byla veselá a nechybělo ani dobré jídlo a pití.

A než jsme se nadáli, prázdniny skončily a září se opět hlásilo o slovo. Nastal čas, kdy již několik let pořádáme pro naše podzámecké děti stopovačku. V sobotu 6. září se proto všech 17 dětí sešlo v našem MKS, aby se odtud mohly vydat zachránit Dávnozem, která je čekala za

mlžnou branou. Po cestě se postupně setkaly s trpaslíky, skřety, draky, nymfami, elfy a sirénami, u kterých musely plnit různé úkoly, aby pak za odměnu získaly polodrahokamy. Pak už jen zbývalo najít kamenné slunce a pomocí polodrahokamů jej rozzářit. Dávnozem tak byla zachráněna! Za odměnu pak čekal na děti balíček s dobrotami a večerní promítání filmu v našem MKS.

Stopovačkou jsme se rozloučili s letošním létem. Podzim už pomalu klepe na dveře a nás v příštích měsících čekají další tradiční akce, jako například účast na hasičské soutěži v Nové Vsi, lampionový průvod a výroční valná hromada. Snad nám i podzim dopřeje mnoho pěkných slunečných dnů, abychom před zimou načerpali dostatek energie a optimismu.

*PharmDr. Lucie Nechutná
hospodárka SDH Podzámčí*

SK KDYNĚ 1920 PŘÍPRAVKA: SPORT SPOJUJE – SPORT VERBINDET!

SPORT SPOJUJE – SPORT VERBINDET!

V úvodu letošního roku jsme navázali spolupráci s fotbalisty z druhé strany hranice. První větší akcí byl česko-německý turnaj přátelství, který se uskutečnil v březnu ve školní hale ve Kdyni – o něm jsme psali v předchozím čísle.

Poslední červnový víkend následoval druhý turnaj, tentokrát v německém Stachesriedu. Pořadatelé připravili akci na výbornou – skvělé zázemí klubu i dětských týmů bylo opravdu obdivuhodné. Zúčastnily se oba naše týmy přípravky, mladší i starší, a také přípravky z Mrákova a Blížejova.

Hrálo se za velmi horkého počasí, což dělalo zápasy ještě náročnějšími. Náš tým byl odhodlaný vybojovat zlato, neboť ve hře byl putovní pohár sportovního přátelství, který do soutěže věnoval starosta města Kdyně pan Oskar Hamrus. Boj o výhru byl tvrdý. Tvrdší o to víc, že chlapci z českých týmů na německém hřišti většinu času vynikali, souboje byly napínavé a v závěru plné emocí. Nakonec jsme však v konkurenci šesti týmů skončili na dru-

hém místě a pohár tak zůstal v Německu. Z rukou pana Gerdarda Hoppa – poslance Bavorské zemské rady – jej převzal vítězný domácí tým Stachesried. Už teď se ale těšíme na odvetu – další turnaj se uskuteční u nás, a tak jak jsme si v šatně po zápase slíbili – vybojujeme pohár zpět a tu smůlu s druhým místem zlomíme.

Velkou pochvalu zaslouží mladší příprava, která se turnaje účastnila pod vedením Martina Švejnocha. Přestože naši hráči byli mladší, často menší o jednu či dvě hlavy, starším soupeřům se fyzicky rovnali

a na hřišti ukázali svoji připravenost, bojovnost, houževnatost a chuť do hry. Nedali nikomu nic zadarmo a do poslední minuty usilovali o každý gól. A tak to má být – přesně v duchu našeho hesla: #nikdyNicNevzdat a #jediněJakoTýmObstojíme.

Děkujeme za spolupráci našim kamarádům ze Stachesriedu i Eschlhamu – Ronovi Seidlovi, Franzi Vogelovi, Matthiasu Wollingerovi, manželům Doblerovým, Marii Lommer a dalším, rodičům našich hráčů za skvělou podporu a paní Daniele Cvachové, která na místě tlumočila.

SEZÓNU JSME ZAKONČILI VE VELKÉM STYLU

Sezónu jsme uzavřeli finálovým turnajem **okresního přeboru starších přípravků** v Holýšově. Po napínavém finálovém utkání s našim tradičním rivalem z Postřekova jsme vybojovali skvělé druhé místo.

Atmosféra zápasu byla neopakovatelná – fanoušci, rodiče i samotní hráči týmu, které se do finále neprobojovaly, vytvořili kulisu jako na velkém stadionu. Ukázalo se, že děti zůstávají především dětmi: i když na hřišti soupeří o vítězství, dokážou se vzájemně povzbudit. Holýšovským trávníkem tak hlasitě zněl popěvek z úst našich mrákovských soupeřů – kamarádů: „Pojďme, Kdyňe, dáme gól, dáme gól, dáme góóó!“

To samozřejmě nenechalo chladnými ani fanoušky Postřekova, a tak se strhla bouřlivá přetahovaná o to, kdo dokáže svůj tým podpořit hlasitěji. Nakonec mělo více štěstí družstvo z Postřekova, které těsně před koncem vstřelilo rozhodující branku.

V našem týmu sice na chvíli zavládl smutek, ale ne nadlouho – **naši fanoušci nám nekončícím potleskem a uznáním připomněli, že patříme k nejlepším týmům soutěže**. Druhé místo, byť pro nás tolik typické, je stále velký úspěch a krásná tečka za sezónou.

KDYŇSTÍ HRÁČI KRALOVALI I V NÝŘANECH

Dalším turnajem, kde se našim hráčům dařilo, byl ten pořádaný v Nýřanech. Starší přípravek si v konkurenci mnoha týmů vybojovala **krásné 2. místo**. Stejný úspěch zaznamenali i **mladší žáci**, kteří předvedli fotbal plný disciplíny, bojovnosti a odhodlání a obsadili rovněž druhé místo.

Mladší žáci pod **obětavým vedením trenéra Lukáše Tichého** navíc ukázali své nesporné kvality v celé sezóně. Získali rekordní počet bodů a díky přesvědčivým výkonům nenašli jediného přemožitele. **V celkovém hodnocení tak obsadili jasnou první příčku – zaslouženě jim patří respekt i obdiv.**

Hezkým momentem turnaje byla fanouškovská „odplata“. Tentokrát to byli Kdyňští, kdo táhli atmosféru na stadionu a podpořili v každém souboji tým z Mrákovy, který o týden dříve tlačil Kdyňi k výhře v Holýšově.

„Jedeme, Mrákov, jedeme! Pojďme, Mrákov! Dáme gól!“ se neslo všemi zápasy nýřanského turnaje.

PRÁZDNINOVÉ SOUSTŘEDĚNÍ STARŠÍ A MLADŠÍ PŘÍPRAVKY

Po fotbalovém mumraji přijde vhod chvíle odpočinku, ale jak to u milovníků fotbalu bývá, dlouho ten klid nevydrží – brzy začnou odpočítávat dny, kdy se znovu sejdou na hřišti. A tak jsme se i letos koncem srpna s radostí potkali na domácím stadionu, kde proběhlo čtyřdenní soustředění.

Trénovalo se, pilovalo, hrálo i soutěžilo a program byl tentokrát obohacen také o **návštěvu místní kuželny** (velké díky **Davidovi Machálkovi** za nápad a zprostředkování i za pomoc během soustředění) a **také o turistický výlet**. Vlakem jsme vyrazili do Pocinovic za našimi hráči Petrem a Štěpánem Jakoubkovými, kteří nás spolu s rodiči pozvali na statek, kde žijí. Odtud jsme se vydali pěší túrou loukami a lesy až k místnímu jezírku. **Cestou jsme plnili různé fotbalové úkoly – od motoriky přes rovnováhu až po postřeh a rychlost.**

U jezírka nás čekalo zasloužené občerstvení – opékání buřtů a skvělé domácí buchty od maminky Jakoubkových, které tímto děkujeme i za promyšlené občerstvovací stanice ukryté v příkopech i pod stromy. V horkém počasí jsme velmi uvítali možnost si dopustit pití a ochladit se studeným melounem.

Na výpravu s námi vyrazil i nový trenér mladší přípravky **Milan Janeček** a díky pomoci maminek **Pěti Jakoubkové** a **Janny Podskalské** jsme si všichni užili krásný prázdninový sportovně-odpočinkový den, který zakončila cesta vlakem zpět do Kdyňe.

Celé soustředění obou přípravek oddílů by se neobešlo bez obětavé pomoci rodičů. Velké díky patří především mamince hráčky Esterky **Ivče Priatkové**, díky níž jsme zvládali dopolední svačiny na hřišti „levou zadní“.

PODĚKOVÁNÍ

Poděkování za uplynulou sezónu zasluhují také asistent trenéra **Dušan Vostracký** a trenéři mladší přípravky, **Michael Roubal** a **Martin Švejnoch**, kteří se svým svěřencům věnovali poctivě po celý rok.

Michael Roubal se od podzimní sezóny přesunul k týmu mladších žáků a roli trenéra mladší přípravky po Martinu Švej-

nochovi převzal **Milan Janeček**, jemuž bude vypomáhat srdcař kdyňského fotbalu **Petr Forst**.

Všem patří velké díky za jejich čas, energii a nasazení, úspěchy, vedení dětí ke sportu a **přijímání výzev, které fotbalové trenérství obnáší.**

*Za SK Kdyně 1920,
trenér starší přípravky Ferda Kadlec*

SETKÁVÁNÍ OHNE GRENZE

Tak by se dala nazvat nová éra přeshraniční spolupráce mezi SV Verein Stachesried a SK Kdyně 1920 (přípravek). **Naším přáním bylo propojovat děti z obou stran hranice, poznávat sousedy, budovat přátelství i poměřovat sportovní výkony. V tomto duchu se v srpnu uskutečnila další společná akce.**

Na pozvání Stachesriedských jsme vyrazili na celodenní program do Německa. I když počasí zrovna nepřálo, den jsme si naplno užili. Velký dík patří obětavé **Danče Cvachové** a její kolegyni **Evě Raymond**, které pod taktovkou koordináčního centra **TANDEM** připravily **zábavnou jazykovou animaci**. Ta si kladla za cíl děti ze Kdyňe a okolí ještě více sblížit s kamarády z druhé strany hranice.

Hry probíhaly v areálu **Landesgartenschau ve Furth im Wald**, kde jsme si prohlédli celý areál i navštívili dračí jeskyni. Na hřišti ve Stachesriedu nás pak čekaly výborné bavorské klobásky a společné posezení u kávy. A právě tam vznikl další nápad – nové „**Hry bez hranic – Spiele ohne Grenze**“, který později děti budou moci prožít.

V nejbližší době děti čeká společné koupání v kdyňském Centru vodní zábavy a také další turnaj.

*Za realizační tým dobrovolníků
přeshraničního setkávání
Jana Podskalská*

FERDINAND VANĚRKA – OKRES NOVOKDÝŇSKÝ

V předešlém čísle *Kdyňských listů* jsem psal o řídícím učiteli Ferdinandu Vaněrkovi. Ten sepsal pojednání o naší Kdýni a okolí, jak šel život začátkem 20. století. Dnes se v pokračování sepsaném již jmenovaným Vaněrkou zmíním o okresu Novokdýňském a jeho blízké krajině:

„Zajímavým a památným jest tento okres a to nejen svými krásami přírodními, ale též historickými vzpomínkami. Rozkládá se svojí jižní částí při říšských hranicích – Bavorsku – činí přechod mezi Šumavou vlastní a Českým lesem průsmykem Vserubským asi 20 km širokým a tvoří tak přirozenou schůdnou cestu do ciziny, která při všech vpádech nepřátel byla používána. Již v prvních dobách šedého dávnověku, asi v polovici 7. století, táhly tudy francké voje mocného krále Dagoberta. V bitvě po tři dny trvající poražení byli udatným Samem, jenž rozdvojené kmeny Slovanů spojil a samostatnost jejich vítězstvím tím jim zachoval a upevnil. Za knížete Břetislava I., zvaného pro jeho udatnost českým Achillem, dobyto skvělého vítězství

nad králem německým Jindřichem III. 15. srpna 1040. Čechové chráněni jsou výborně zřízenými zásekami, mnohem silnější vojsko německé nejen při několikaletém útoku odrazili, ale i na útěk je přinutili. Na památku vystavěn kostelík sv. Václava u vsi Zdemil, nynějšího Brůdku. Skoro o 400 let později, kdy Čechové chránili si své náboženské přesvědčení a bojovat musili skoro proti celé střední Evropě, v době té 14. srpna 1431 ohromné křižácké vojsko 150 000 mužů čítající, rozlilo se průsmykem Vserubským, by přemohlo nenáviděné husity. Sotva blížil se Prokop Veliký s vozovou hradbou za zpěvu pochmurného chorálu „Kdož jste boží bojovníci“, vznikl nepořádek ve vojsku německém a vše dalo se ve zmatený útěk, do kterého stržen byl i sám kardinál papežský, vojsko doprovázející.

Vítězství toho jest jedno z největších a ukazuje, co zmůže sebevědomí a nadšení vojska. V témže století za Jiřího z Poděbrad zvítězilo v této krajině vojsko české po dvakrát nad křižáky. Za války třicetileté nebyl ušetřen okres Novokdýňský hrůz válečných a jak nepřítel

zhoubně působil, viděti z toho, že poblíž Nové Kdýně vylidnily se dvě obce, a to Kojetice a Bělohrad. I za válek napoleonských tudy táhla vojska a brala výkupné a výpalné, o čemž zachovaly se paměti. Celý okres pokryt byl četnými hrady a tvrzemi a není divu, že za doby pěstního práva často přišlo k srážkám mezi pány a sousedy Bavyry, přičemž lid trpěl nejvíce. Jmenuji hrady Rýzemberk, Herštejn a další v okolí.

Okresem jde jediná dráha příční od Domažlic k Horažďovicům. V osvětňém pokroku jde v čele okresní město Nová Kdýně, kde zřízena jest nákladem 76 000 K chlapecká měšťanská škola, do které chodí přes 50 proc. žáků z venkova i ze vzdálených míst. Dá se očekávat, že v dohledné době bude zřízena i dívčí měšťanská škola. Celý okres měří 249.26396 km² a má 21.000 obyvatel, z nichž je Čechů 87 proc. a Němců 13 proc. žijících v 53 obcích, z nichž jest 44 politických a to 36 českých a 8 německých.“

V příštím pokračování se už zaměříme blíže na naše město.

Rudolf Šlajer

KDYŇSKÁ DUDÁCKÁ MUZIKA

Chtěla bych navázat na článek z posledních Kdyňských listů (KL2/2025, str. 22), a to o kdyňské dudácké muzice. Prohlédla jsem si rodinná alba a objevila několik fotografií mého otce Jana Tomajera a dědy Michala Tomajera, kteří zakládali dudáckou muziku ve Kdyňi. Jsou zde foto z jejich vystoupení z Chodských slavností. Muzika byla nejen jejich koníčkem, ale velkou láskou. Všem muzikantům, kteří jsou na fotografiích, by dnes bylo přes 100 let. Otec ale nezůstal jen u chodské muziky. S nástupem jazzu v padesátých letech založil orchestr „Rytmus“. V šedesátých letech ubylo muzikantů a vznikl taneční orchestr Jana Tomajera, který hrál několik desetiletí. Kdyňští pamětníci jistě vzpomínají na nedělní „čaje“ v hotelu Bílý lev nebo na plesy, které se v zimě konaly téměř každou sobotu.

Jana Freiová

K. Polanský

zleva J. Tomajer, K. Polanský, F. Halada, M. Tomajer, B. Ludvík

HEZKÉ DROBNÉ STRÍPKY Z KDYŇSKÝCH ULIC

Kdyň je hezké městečko, žádná vzdálenost v něm není nepřekonatelná, a tak se v něm lidé procházejí, pospíchají za vším možným nebo jdou tam, kam je denní potřeby nebo zájmy nesou. Lidé chodí ulicemi, z nichž každá je úplně jiná. A každá z těch ulic má jistě i své *genius loci* neboli ducha tohoto místa. Lidé tudy chodící o něm vědí, některé zaujme více, některé méně.

Laskavý čtenář dovoluji, poinformuji o dvou (pro mě kouzelných) místech. Prvním jsou hezké domky čp. 56 a 57 v Americké ulici. Bydlí v nich moji velmi dob-

ří známí – Irena a Jarda. Chodím kolem a vždy otáčím hlavu na vkusně, až kouzelně upravené zahrádky, kde se očím nabízí množství krásné zeleně, květin a keříků. Ale to není zdaleka všechno! Mezi tou nádhernou vegetací se nachází spousta dřevěných figurek zvířátek, postaviček a jiných výtvorů, které Jarda zhotovuje, mnohdy obměňuje a přidává nové a nové! Je úžasné sledovat, který samorost, špalík dřeva či jen nějaká větévka se pod jeho rukama promění v konkrétní předmět obdivu. A Jarda má radost, když to přináší potěšení dětem i kolemjdoucím.

Druhým, pro mě milým místem, je Starokdyňská ulice. Bydlím až na konci a při pochůzkách do centra někdy potkávám skupiny dětí z mateřské školy. Paní učitelky se snaží, aby procházky dětí byly zábavné. Když je občas potkám, je mi tak milé, že ti malí *caparti* pozdraví. Rád se dívám, jak děcka hrají i různé hry, např. jejich oblíbenou je „sucho-voda-bláto“. Zatlaskám jim a na oplátku jim občas povypřívám krátké pohádky.

Mirko Kvapil

PROFI ODĚVY MRÁKOV

AKCE NA EXKLUZIVNÍ ODĚVY

Kvalita a inovace ze Švédska,
oblečení z nejkvalitnějších
a prověřených materiálů

Snickers
WORKWEAR

✉ obchod@dsp-market.cz

☎ +420 602 194 247 +420 734 750 161

STAVEBNINY KDYNĚ PŮJČOVNA NÁŘADÍ

Nádražní 678

AKČNÍ NABÍDKA

☎ +420 724 070 953
+420 724 070 954
✉ kdyne@dsp-market.cz

- skvělá, interiérová barva HET Klasik 18 kg za 609,- Kč
- pytlovaný beton nejvyšší pevnosti C25/30, pytel 25 kg za 89,- Kč
- lepenky, hydroizolace proti vodě, skvělé ceny od 73,- Kč/m²
- beton, ztracené bednění + obrubníky a dlažby **BEST**, cena od 292,- Kč/m²
- broušené i piněné cihly **Winkmann**

DSP-MARKET
Obchod pro Vás...

Všechny ceny uvedeny včetně DPH 21%.

AV Auto Volf

Provozovna Domažlice

28. října 287
344 01 Domažlice

www.autovolf.cz
servis.d@autovolf.cz

+420 734 423 343

Sleva 20%

Výměna brzdových
destiček, čelistí,
kotoučů a bubnů

Kód: 252001
Platnost do: 31.12.2025

499,- Kč

Kontrola geometrie

Kód: 252004
Platnost do: 31.12.2025

499,- Kč

Přezutí kompletních
kol včetně vyvážení

Kód: 252002
Platnost do: 31.12.2025

Sleva 20%

Výměna pružin a
tlumičů

Kód: 252005
Platnost do: 31.12.2025

Sleva 20%

Výměna řemenů,
řetězů, kladek a
vodních čerpadel

Kód: 252003
Platnost do: 31.12.2025

249,- Kč

Uskladnění kol po
přezutí na sezonu

Kód: 252006
Platnost do: 31.12.2025

V případě zájmu o inzerci v Kdyňských listech na webových stránkách města Kdyně – www.kdyne.cz v sekci „Kdyňské listy“ naleznete Pravidla pro zveřejňování inzercí a ceník inzercí.